

ABONAMENTUL:

Un an	200 L
6 luni	100 L
3 luni	50 L

Redacția și administrația Arad,
Bulevard. Regina
Maria 12. Etaj I.

Tribuna Nouă

Palatul Cultural Arad

Organ al Partidului Național-Liberal.

Religiunea este o aspirațiune
către Dumnezeu și cel ce
înăbușe această aspirațiune
săvârșeste o crimă.

Max Müller.

Anul V. — N-rul 16

Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Arad 15 Aprilie 1928.

Invierea Ta...

Dangăt de clopot trăgănat și
maiestos vestește începutul zilei
învierii.

Adierea de primăvară resfiră
miresme tainice peste capetele
descoperite ale închinătorilor cari
cu lumindri aprinse în mâni cântă
armoniosul tropar „Invierea Ta“...

Fălfăltul zefirului dimineții ori
al aripilor îngerului care întreabă
Mironositele: ce căutați pe cel
viu în mormânt, face să tresalte
flacăra luminării și pe cea a
sufletului credincios?

Invierea Ta!

Cristos a înviat din morți căl-
când cu moartea Sa, Moartea și
dăruind celor din mormânturi
viață, înviere.

S'a ridicat din morți Viața,
fiindcă fusese răstignită, pentru
dreptate; s'a sculat din mormânt
Adevărul, fiindcă fusese cruci-
ficat de minciună; s'a deschis
larg calea izbăvirii celor sortiți
osândei întunecului, ca să poată
răzbi la lumină... prin Invierea
Ta!

Osana vouă Ceriuri, căci ați
plinit dorirea arzândă a firii și
întmii omenesți.

Osana fie Providență, căci
ne-ai chezașit mântuirea.

Osana Ție Tatăl ceresc, căci
prin învierea Fiului Tău ai dat
neamului omenesc cea mai desă-
vârșită comoară a tuturor vea-
curilor: Invierea Ta.

— „Să se scoale Dumnezeu și
să se risipească vrăjmașu Lui“ —
răsună glasul părintelui.

Fiecare suflet tresaltă și în
fiecare inimă incoltește nădejdea
și stăpânește credința, că prin
iubirea celui ce a înviat toate
nizuințele curate împreună cu
strădaniile binecuvântate vor iz-
buti într-o netăgăduită biruință.

Toate bunurile noastre, Mân-
tuitorule, prin Invierea Ta!

Două mii de ani n'au fost
deajuns ca să desăvârșească o-
pera mântuirii.

Omenirea care a știut învinge
depărtările dintre continente și
oceane, lumea care a reușit să
biruiască văzduhul pare epuizată
de forțe atunci când trebuie să
străbătă înțelesul Evangheliei.

Acest regres sufletesc este re-
zultatul unilateralității nizuințelor
intime omenesți. În timp ce pu-
terile intelectuale s'au oțelit de-
săvârșindu-se tot mai mult, cele
sentimental-voluționare s'au lăsat
în starea naivă ori li s'a dat o
rafinare artificială.

Azi salutul creștinesc „Cristos

a înviat!“ și răspunsul „Adevă-
rat c'a înviat!“ este pătruns în-
țelesul lui tainic numai de
acel creștin, care postindu-se în
cursul Paresimilor și-a răstignit
trupul păcatelor pentru a se putea
împărtăși și sta alături la praz-
nicul Paștelor de Acela care
întru slava Sa înviează azi.

Cristos trăește vecinic, biruiește
de-a pururi și stăpânește pretu-
tindenți.

Azi, după douăzeci de veacuri,
Inzii, cel mai avansat popor al
Aziei actuale, care a dat pe ne-
muritorul Tagore, prin profetul
lor național Gandhi—nu printr'o
intermediare străină și de multe
ori cu intențiile tainuite ale mi-
sionarismului apusean — primesc
creștinismul Mântuitorului Cristos

Copleșiți de această adevărită
a vecinice Tale biruinți, Cri-
stoase, îngerii laudă în ceruri,
iar noi pe pământ slăvim în-
vierea Ta.

Pr. C. Turicu.

Christos a înviat.

Odată cu mugurii primăverii,
de aproape două milenii sărbă-
torim Invierea lui Cristos. Nedes-
părțit să leagă de florii primăve-
rei acest simbol ce ni-l aducem
aminte an cu an pentru că iubirea,
în sanctuarul căreia s'a înălțat o
credință, este ea însăși universală
simpatie care sporește mugurii pe
ramuri și florile din muguri, cari
împrăștie tineretă și înviorează în
suflète, care împletește pe pă-
mânt firele nevăzute ale cerului.

Christos a înviat! Românismul
a înviat unul și nedespărțit! Stra-
turile sociale par însă neliniștite.
Manifestațiile ce se înalță zi de
zi sunt caracteristice. Apele tur-
buri stănesc valuri cari pot sparge
stâncile celor mai vinovate nepă-
sări: Turburători de apă în mij
locul nostru sau departe de noi,
se bucură că stăm necăjiți și alta
n'asteaptă de cât să ne sporeas-
că amărăciunile.

E Babel, un Babel de spaimă
și tare ni e teamă să nu fim mar-
tori la întâmplări cari să ne a-
ducă aminte de biblia metropolă.
Să nu dorim acest lucru ci să

ne îndreptăm pe cale bună. Nici
nu trebuie să desnădăjduim. Răb-
darăm cu tărie tot felul de nevoi.
cartea neamului ni e plină de
suferințe. Vom răbda și uraganul
care ne bântuie astăzi, cu spe-
ranța și cu credința că, în cele din
urmă iubirea lui Christos va în-
vinge și că libertatea, egalitatea,
frăția vor avea realități definitive.
Sa nu ne plângem ca străvechile
bocitoare! Priceperea românului
va răzbi cu cu mintea lui cea de
pe urmă și pacea roditoare va
sălășlui iarăși meleagurile bine-
cuvântatei noastre țări.

Apele turburi se vor face ape
liniștite și adânci.

Aceste spovedanii sunt bine
venite în zilele de sărbători. Cre-
știnii, fii ai aceluiaș amestec de
pământ și cari pot să cugete cu
sufletul mai liniștit la cele ce se
întâmplă, la zarafii negoniți din
temple.

Când sufletele noastre se vor
face cupe, în care s'ar putea
strânge sângele lui Christos, atunci
soarele dreptății se va împrăștia
darnic pe pământ iar, ceasul su-
premei învieri va fi aproape. Chri-
stos se va identifica în întregime
cu cerul și pământul. „Crucea
neagră“ semnul păcatului, al is-
pășirii și al morții, se va face
atunci cruce albă, crucea de lu-
mină, semnul strălucitor al învierii,
de unde va ploua trandafiri de iu-
bire eternă, trandafiri viețuitori și
parfumați ca și sărutările de îngeri.

Și atunci grăi-va: „Prin cer la
Pământ,“ „crucea lui Christos“
„Prin pământ la cer“!

În fața valurilor nepotolite ale
societății și zilelor noastre, e bine
ca atunci când, în vraga mugu-
rilor de primăvară, sărbătorim ia-
răși învierea lui Christos, să cu-
getăm mai întriripați în gânduri,
că nevroza în care ne zbuciumăm
dela un timp, nu mai poate dăi-
nui fără mari primejdii pentru
civilizația lumii.

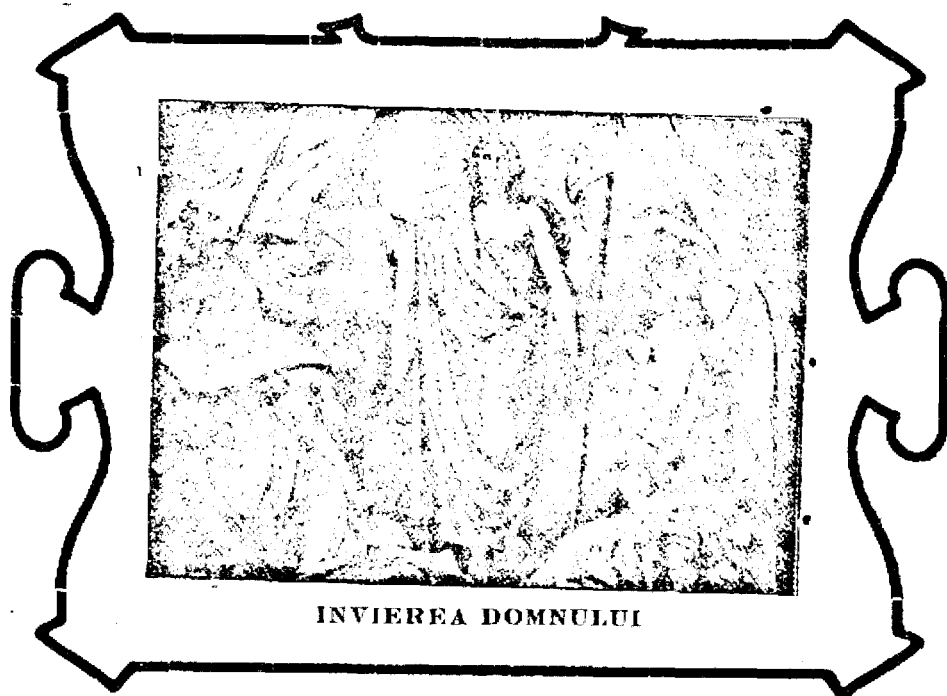
Să ne legăm de aci, ca frații
de ideal cu drag de țară și dor
de mai bine, că nu vom osteni
din luptă până când zarafii nu
vor fi isgoniți din temple și până
când falșilor profeți nu li se va
smulge masca minciunei.

Lupta împotriva fariseilor de
orice neam și orce rang să ne
înfrățească de azi înainte sub e-
gida iubirei propăvăduite de
Christos.

„Christos a înviat!“ pentru ier-
tarea păcătoșilor și iubirea celor
drepti.

Prin foc se primește natura
în întregime, iar sufletele nevred-
nicilor prin focul credinței în
iubire.

„Christos a înviat!“ Preotul

INVIEREA DOMNULUI

LA PAȘTI.

În răcoarea dimineții tânguios și respicat,
Glasul clopotelor cheamă pe creștini la închinat.
Rând pe rând atunci creștinii răspunzând l' alor chemare, —
Spre biserică se 'ndreaptă îmbrăcați de sărbătoare.

Dulci cântări de vânt aduse din biserică, răsbat
Vestind lumii vestea bună că „Hristos a înviat“.
Firea 'ntreagă se îmbracă în vestmânt de sărbătoare,
Cântând iarăși — ciocârlia se avântă către soare.

Prin grădinile „nflorite vânt de primăvar' adie.
Fluturii pornit-au iarăși să colinde pe câmpie.
Sfânta ziud a Învierii o serbează toată firea;
Și'n bordeie ca'n palate ea aduce fericirea.

Ion Bătrâna.

PASTORALA.

GRIGORIE

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Halmagiului precum și a părților anexate din Banatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierescă.

„Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și învia împreună cu Dânsul”
(Rom. 6 v. 8)

Iubiții mei fii suflați!

Sunt mângăiat că bunul Dumnezeu m'a ajutat să vă adresez aceste puține cuvinte la praznicul Sfintei Învieri. Sunt vesel că pot fi o verigă din lanțul mândru al vlădicilor, cari în cursul veacurilor au vestit adevărul lui Hristos moșilor și strămoșilor noștri. Smerenia mea, ca și înaintașii mei în scaunul episcopesc, sunt purtătorul de cuvânt al adevărilor mântuitoare de suflet. Voesc a fi și trebuie să fiu pentru sufletele voastre arătătorul de cale bună, așa cum cea dintâi undă de apă cristalină dintr'un isvor de munte își croaște drum la vale ca apoi toată apa să vină pe cel drum.

V'aduc aminte că pentru adevărul mântuirii trebuie să luptăm. Căci adevărul nu ni se îmbie și nu se primește ca o piesă de argint. Dacă pentru pâinea de toate zilele trebuie să muncim cu sudoarea feții, oare adevărul, și mai ales adevărul mântuitor de suflet, credem a-l dobândi fără muncă și trudă?

Sfântul Apostol Pavel ni cere ca dacă vom să înviem împreună cu Hristos, trebuie mai întâi să murim împreună cu Hristos. Oh, iubiții mei fii suflați, care dintre noi poate să stea nepăsător față cu asemenea cuvinte?? Aceste cuvinte nu sunt de nepătruns. Ele nu cer dela noi altceva, decât să omorâm mădulele noastre cele de pe pământ, cum zice Sf. Pavel în epistola către Coloseni (3 v. 5). Ni se cere să nu fim pătimiși, necurați, stăpâniți de pofte rele și de patimi. Ni se cere să gândim cele de sus iar nu cele pământești. Ni se cere să răstignim pe omul cel vechiu, căci și Hristos s'a răstignit. Și dacă Hristos s'a răstignit, atunci faceți ca și: „omul cel vechiu” din voi, să se răstignească.

Până când omul nu se leapădă de egoismul său neînfrănat, adică până când nu se leapădă de persoana lui alintată de mândrie și dorinți deșarte, până atunci rele de tot soiul vor amenința viața noastră.

Dar durere și iar durere, că omul în loc de a se lepăda de sine, voeste să stăpânească pe alții. Dacă s'ar cerceta pe sine ar vedea în fundul sufletului său o mulțime de rele de cari ar trebui să scape. Cine n'a ridicat în copilăria sa, o piatră înconjurată de pajiste? Sub piatră se puteau vedea o mulțime de gândaci, de jivini mici, pe cari nici nu bănuiai să le găsești sub piatră. Ridică deci iubite creștine vălul de pe sufletul tău și vei rămâne îngrozit de cele ce vei găsi acolo. Însă groaza ta va trece, făcând

ce zice Sf. Pavel: „trebuie să înmormântezi ființa ta cea veche spre a te bucura de înviere împreună cu Hristos. Altcum praznicul Învierii nu este și nu poate să fie bucurie pentru tine.

Cei dintâi oameni când au auzit din gura Sf. Apostol Petru și a celorlalți Apostoli, că Dumnezeu a înviat pe Hristos, făcându-L Domn al tuturor, au întrebat: „Ce vom face bărbați frați?” (Fapte 2 v. 37). Cum vom sta deci noi nepăsători? Oh, nu! Noi vom trebui să facem tot ce ne stă în putință ca să ascultăm cuvintele Sf. Pavel: „Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și învia împreună cu Dânsul” (Rom. 6. v. 8).

Omul este cuprins de multă neliniște în viața lui. Abia este în floare, abia e copil nevârstnic și caută nealănare, caută ieșire cât mai grabnică din brațele mamei sale. El nu știe că din brațele mamei sale ajunge la tinereța palimilor, cari îl poartă în toate părțile. Cu câtă ardoare nu aleargă tinărul, chiar nestăpânit de palimi: el vrea să strălucească, să fie văzut de oameni, fie prin lux, fie prin o lucrare oare care. El nu vede că toate acestea vor avea un sfârșit. Deabia în vârsta bărbăției va simți însă omul neliniște. Dacă este cu ochii deschiși, el vede că pământul acesta îi satisface dorințele lui numai până la o vreme și că numai viața întemeiată pe credința în Dumnezeu are valoare. Când omul ajunge la bătrânețe, va zice că viața lui a trecut ca o umbră și că puterile lui curat omenești n'au putut să-i aducă mulțumirea dorită.

Simțește deci omul că adevărata liniște o poate afla numai în Dumnezeu. Cine nu dorește oare să fie mai fericit decum este? A zis vr'odată vre-o floare că nu are trebuință de soare? Nu! Deci nu ne putem închipui un om să nu se dorească după o stare de mai bine. Omul voeste să se știe pe sine și pe ai săi, mai fericiti. Tot asemenea dorim noi conducătorii suflați, ca poporul nostru să înainteze pas cu pas în cele suflați iar nu numai în cele trecătoare. Dorim să piară vrajba dintre fiii neamului, dorim ca cu toți să fim mai buni, mai iertători, mai ascultători de Dumnezeu. Dorim din inimă ca legea strămoșească să o păstrăm cu mai multă sfințenie și să nu lăsăm a se strecura în familiile și satele românești învățăturile proorocilor mincinoși.

Dorim iubiții mei fii suflați, să murim împreună cu Hristos spre a ne bucura de Învierea Lui. Dorim ca neamul acesta românesc să aibe tot mai multă

viață în Dumnezeu! Dar cum? Prin nașterea și creșterea de prunci buni și cu frica lui Dumnezeu. În chipul acesta viața noastră pământească încă va fi tot mai binecuvântată. În chipul acesta vom fi cetățeni tot mai buni ai scumpei noastre țări făurită cu jertfa alor 800.000 (opt sute mii) de soldați, cari au murit împreună cu Hristos spre a crede că vor și învia într-o mărime Lui.

Iată iubii mei, între altele, ce ne învață sfânta Înviere. Mai presus de toate ea ne învață despre dragostea nemărginită alui Dumnezeu pentru noi. Mântuitorul s'a născut în Villeem, a învățat, a vindecat, a binecuvântat, a fost fără păcat, a făcut tot binele, dar oamenii îl răstignesc! El moare și este îngropat. Oh omule, oh, creștine, dar nu este vorba numai de acest adevăr, ci de unul și mai minunat: este vorba de Învierea Domnului. Dacă într-o bună zi soarele ar apune și n'ar mai răsări, ce ar face bietul om? Ar sta înaintea casei sale în întineric, ar aștepta multă vreme și ar intra în casă așteptând și așteptând zadarnic... Toate i-s'ar isprăvi și la urmă nu i-ar mai rămâne decât să moară fără nădejde! Dar precum soarele n'a apus, așa n'a apus nici lumina vieții, Mântuitorul, care ni-a scos din moarte la viață. Iată iubirea nemărginită alui Dumnezeu!!

Strămoșii noștri Romani aveau și ei o palidă idee de ceea ce este Dumnezeirea. Într-o sedință a senatului roman unii ziceau că Divinitatea e bogăție, dar atunci vai de cei săraci, ziceau alții. Unii ziceau că Divinitatea e puterea, dar atunci vai de cei slabi — ziceau alții. Când un senator mai înțelept zise: Divinitatea este iubirea, toți căzură de acord. Dacă deci și păgânii simțeau că Dumnezeu e dragostea, simțim mai ales noi creștinii că Dumnezeu e dragostea. Căci s'a jertfit pentru noi și oamenii nu putură să întunece lumina, care a venit să lumineze pe tot omul din lume.

Această lumină este — Adevărul lui Hristos. Toți cei cu inimă curată ascultă de acest adevăr. Toți cei buni și curați la inimă merg încet dar cu pași siguri spre Adevăr, fiind siguri că răstignindu-și patimile se vor bucura pururea de Învierea lui Hristos.

Cu aceasta să strigăm cu toții în această măriri zi: „Hristos a înviat!”

Al vostru al tuturor
Arad, la Învierea Domnului 1928
de tot binele voilor
† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

DIN INTELEPCIUNEA SATELOR

Prea des întâlnim în vremea urmă paseri croncănitoare de profetie sinistre. Din orice neajuns inerent vieții se generalizează răul atribuindu-se toate defectele imaginare ale celor cari nu vreau să-și caute în ei înșiși cauza neajunsului suferit.

Critica exagerată a fost și rămâne atributul sufletelor slabe, incapabile să se ridice în sferele unei perspective de obiectivitate reală. Sufletele tari găsesc în natură curajul de a nu da nădăjdii. Am întâlnit un astfel de suflet la un moșneag din părțile Halmagiului.

Priveam la jocul undelor cristalline ale unui părau de munte, în marginea unui podet. Moș Nuțu, cu plete albe de argint „de părul ăsta sunt făcând că pe ăsta l-am câștigat eu cu trupele mele...” se apropiase de mine și umplea pipa, după ce mai întâi schimbaserăm salutul obicinuit ținutului.

— Ce faci aci, domnule?
— Mă uit la apă, moș Nuțule.
După un răstimp:
— Că bine faci...

Apoi după un alt răstimp mai luam vorbă:
— Hei domnule, că vezi dumneala asta, acum e limpede se vede toate pietricelile. Dar dacă ploaie munte numai un clas, vine apa tulburată năvalnică și trec zile dearândul pământ se limpezește iarăși...

Eu tăceam și așteptam să vadă un lucru să o scoată moș Nuțu.

După un timp:
— Dar acumă dumneata ai să aștepți așa: Cum se poate ca să se destulbure zile dearândul, dacă plouat la munte numai un clas. Jie ce zici?

— Așa-i moș Nuțu. Că ar trebui să se destulbure apa tot după un clas, adică în atâta vreme în câtă s'a turburat.

— Hm, hm... răsese vesel moș Nuțu. Așa ar fi să fie, dar vezi dumneala că apa nu se tulbură numai de la bureala care vine dela munte. Ea scot și pe aceea de sub pietri și așa cum curge apa, ea se tulbură tot mult și trebuie să treacă zile multe să se limpezească...

N'aveam ce zice. Așa eră cum se nea moș Nuțu.

— ...Și așa e și cu răboiul — continuă moș Nuțu, văzând, că îl ascultă cu plăcere — că nu-s anii răboiului atât de răi, cât răi sunt anii cari urmat după răboiul, fiindcă au răvășit răul din toate sufletele și ne-a făcut pe toți să fim păgâni...

Cei pesimiști, cei îngrijați de soarta României, cei slabi, să învețe din înțelepciunea moșului Nuțu, moșneag neștutor de carte din munții pădușii or de brad și de stejar.

Primăvara.

*Primăvara vine, primăvara vine,
Ascultați cum cântă roiuri de albine.
Mândră, ciocârliă zboară către soare;
Imprejurul nostru este sărbătoare.*

*Copiii mici privesc cum se desfășoară
Câmpii verzi cu flori cari îi înconjoară.
Părul ce curge pare argintit;
Pomii, din grădina toți au înflorit.*

*Priviți cu toții cerul, frumosul nost' pământ!
Ne-a dat primăvară, Tatăl nost' cel sfânt.
Copiii drăgălași cântă pe afară
Lăudând pe Tatăl c'a dat primăvară.*

Trad. din englezește de
Gheorghe Mladin

LA PAȘTI.

În decursul atâtor veacuri omul a luptat cu natura căutând s'o stăpânească și frământându-și mintea ca să inventeze fel de fel de mijloace prin care să-și asigure existența. Cum la fiecare pas natura îl pune în față noi obstacole, el a trebuit și trebuie să steie de pază și în activitate astfel că mintea lui a evoluat pe nesimțite și știința încet, încet a ajuns la uimitoarele rezultate de azi. Dar, cu toate aceste rezultate el a văzut că totul este cât un chin, că el este cu totul neputincios față de enorma forță ce i-se opune și atunci a căutat să găsească pe adevăratul atotputernic sub oblăduirea căruia să poată petrece și zile de liniște și fericire.

Acest stăpânitor a fost găsit repede întrucât el se afla în interiorul omului chiar dela creare. El este Dumnezeu. Când trimișii lui au arătat vădit că sunt actele care sunt posibile și care nu sunt posibile să fie săvârșite de om, acesta a putut recăpăta și unele momente de fericire în credința că de ceea ce nu se va putea apăra el, îl va apăra Dumnezeu. În modul acesta, în zilele noastre pe lângă cărțile științifice, pe cari trebuie să le citești există și numeroase cărți ce tratează despre providența divină. Între acestea cea mai însemnată este Sfânta Scriptură. Cartea în care nimic nu este scris fără inspirație dumnezeiască.

În ceea ce privește pe oamenii mari și genile cari au condus știința spre progres, nu este mai puțin adevărat că ei au fost aprigi susținători ai lui Dumnezeu și religiei lui Hristos.

Bacon, marele filosof englez zice: „Puțina știință depărtează pe om de Dumnezeu, iar multa știință-l apropie”.

Și tot la fel sau exprimat și Copernic, Newton și Renan iar Max Müller a declarat: „Religiunea este o aspirațiune către Dumnezeu și cel ce îngroapă această aspirațiune săvârșește o crimă.”

Văzând că atâția oameni mari au crezut în religiunea lui Hristos, ne întrebăm: Ce i-a făcut să creadă în învățătura lui Hristos fiindcă între știință și religie este contradicție? Nu! Ei au crezut deoarece i-au cunoscut bine învățăturile ce constau în arătarea adevărului, iubirii și carității. Apoi în ce privește minunile au fost convinși că n'au fost făcute prin magie sau sugestie. Căci cum ar fi putut sugestia marea și vânturile să se liniștească și pe oamenii morți de mai multe zile să-i învieze.

Dacă totuși sunt unii astăzi cari se socotesc mai presus decât cei citați și nu cred că Mântuitorul a dat învățăturile și a făcut minunile de cari vorbesc Sf. cărți, iată și o scrisoare adresată lui Tiberiu, imperatorul Romanilor de către păgânul Publius Lentulus, guvernatorul Iudeiei,

Sire,

Am aflat că vrei să știi, cele ce acum îți comunic printr'acea-

stă scrisoare: Trăește aici un om, care se bucură de o mare reputațiune de om virtuos, anume Isus Hristos. Poporul îl numește profet al adevărului, iar discipolii săi susțin, că e fiul lui Dumnezeu, adevăratul care a creat cerul și pământul și toate cele ce au existat și vor exista în univers. Și în adevăr, o împărate în fiecare zi se aude despre minunile săvârșite de acest Isus Hristos. Prin unul și singurul său cuvânt, dă sănătate bolnavilor și viață morților.

Este de o statură mijcie și de o frumete uimitoare.

Privirea lui e atât de măreață, încât inspiră, respect în toți cei cari-l privesc, și cari se văd silii să-l iubească și să teama de el. Părul lui are culoare de alună coaptă adevărat roșie, și îi cade până la umeri, se împarte în două prin mijlocul capului, după obiceiul Nazaritenilor. Fruntea lui e lată exprimând inocență și liniște. Nici-o pată sau zbârcitură nu se vede pe fața lui rumenă. Nasul și gura lui nu arată nici un argument, pentru vre-o e critică logică, iar barba lui cea deasă, asemenea părului capului său, este lungă și se desparte în două prin mijloc.

„Privirea lui e măreață și severă. Are ochi strălucitori.

Lumina ce varsă fața lui este imposibil a o privi cineva. Inspiră spaimă această strălucire când însă povătușește și sfătușește plângând atrage iubire și respectul ascultătorilor. Se asigură că niciodată n'a răs, dar ochii lui vecinic lacrimiază. Brațele și mâinile lui sunt foarte frumoase. Foarte rar ese în lume. Cât despre învățătură atrage admirația întregului Ierusalim. Cunoaște perfect toate științele, fără să fi studiat vre'una. Călătorește desculț și cu capul descoperit. Se vorbește pe aici că asemenea om nu s'a mai văzut până acum, prin locurile aceste. Mulți iudei îl consideră chiar ca Dumnezeu, alți însă îl denunță că lucrează contra legilor Maiestății Voastre. Mă revolt foarte mult contra acestor iudei pismoși. Omul acesta n'a cauzat nici o nemulțumire, la niciun om vre-odată. Dacă Maiestatea Voastră dorește să-l vadă, precum mi-ați scris mai deunăzi,

Imn de primăvară.

Soarele îmbracă întinsul cu aur
Și'n suflete aprinde iubirea
Zumzet de albine și freamăt de frunze,

In ițelele-i jese azi firea.

Aripi coboară pe ape — seninul
Și ceru-și alungă 'ntristarea
Glia'și sărută cu lacrimi de rouă
Podoaba sa verde ca marea.

Răsete poartă pe aripi zefirul
Și murmură 'n sânul-i izvorul
Stoluri de păsări, din zările - albastre
Spre crânguri luate-și-au zborul.

Triluri măestre și innuri divine
La ceriuri se'nalță 'nspre seară
Lumuri de tine trezite — îți cântă
Un „bine-ai venit” — Primăvară!

Vicenția Bugariu.

faceți-mi cunoscut această și îndată îl voi trimite: *căci sunt gata să îndeplinesc cu smerenie și supunere, tot ce Maiestatea Sa 'mi va ordona.*

Făcut în Ierusalim. Crugul al X-lea, lumină nouă.

Al maiestății Voastre prea smerit și supus servitor:
Guvernatorul Iudeii.

Iată cum ni-l înfățișează un păgân pe acele ce alaltă ieri a fost sărutat tâlhărește de Iuda, dus la judecată și crucificat și astăzi învie spre a da lumii viață veșnică.

Astăzi mare bucurie întră în casa tuturor unde cu sfințenie se aud cuvintele „Cristos a înviat”.

Preotul Simion Stana

Răvaș de sărbători.

Prietene, mă mai aștepti și-acum pe aceleași umede ale din parcul înmugurit de primăvară, cum mă așteptai în preajma fiecăror sărbători ale Paștilor?

Nu mă mai aștepta căci depărtarea s'a așezat despolie între noi iar soarta cu mii de piedici îmi zăgăzușe calea pe care odinioară o străbăteam înaripat cu visări și idealuri...

Nu mă mai aștepta căci acum cu ochi înlacrimați stau resemnat și privesc cum aceeași primăvară înzorzonată cu ghioceli și violele trece pe dinaintea-mi și nu mă mai cheamă spre locurile pe unde odinioară hoinăream seri de-arândul cu tine împreună...

Deacum îmi voiu înturna gânduri spre trecut.

Acolo 'n cimitirul amintirilor, găsi-voiu cruci la care să mă'nchin și de care să-mi spânzur idealurile unul după altul...

Așa, bunăoară, mă gândesc cum anul trecut — după denie — mă plimbam cu tine, în ritm de toacă, adulmecând gânduri hoinare și primăvaratice.

Tu purtai un ghiocel la butonieră iar eu frământam între degete un mugur de liliac...

Ne purtam linerețea pe sub castanii înverzii până când luna se ascundea sfioasă în depărtări haotice pe cari noi ne încercam să le străbătem cu gândurile noastre culezătoare.

Și povesteam așa, despre primăvară, despre sărbătoarea Invierii, despre... lucreri și... despre Ilene Cosânzene...

Și niciodată nu încheiam pe deplin convorbirile noastre juvenile...

Le-am fi continuat și-acum dac' as fi venit să mă întâlnesc cu tine.

Le dădeam de rost vreodată?

Cine știe...

Eu cred că nu...

Căci iată, aceeași primăvară animală 'n crăci cu muguri ce se desfac avizi de soare, ne vine și anul acesta...

Aceeași primăvară cochelă și zglobie — și-acum ca 'ntoldeauna — ne vine după o iarnă 'n care ni s'au încrețit frunțile cu tot mai multe dungi de 'ngrijorări și trudă.

Și-acum ca 'ntoldeauna aceeași primăvară-i aducătoare a unei Invieri semnificative.

Aceeași primăvară, aceeași sărbătoare...

Dar numai suntem noi aceiași.

Scăpați din câte-o nouă iarnă an de an tot mai îngreunați de poverile năzuințelor noastre zădărnice, numai suntem aceeași cari am fost în primăvară când am întrerupt discuțiile noastre.

Îți amintești, de-o pildă, ce-ți spuneam anul trecut?

Numai primăvara poate fi sălășluitoarea unei sărbători ca aceea a Invierii. Că doar Invierea Împăratului mării e învierea binelui, e încolțirea adevărului, e înmugurirea iubirii...

Astăzi mare bucurie întră în casa tuturor unde cu sfințenie se aud cuvintele „Astăzi străjerii cad cu fețele la pământ: iar nouă ne este distrusă legătura păcatului și ceriurile ni-s'au deschis. Deci neprețuite ne sunt darurile ce le primim dela fiul lui Dumnezeu. Cu drept cuvânt se cade să lăsăm o clipă grijile, plăcerile pămânesti și să ne îndreptăm către sf. biserică ortodoxă, pentru a înălța mulțumiri către Domnul Cristos, pentru toate bunătățile de cari ne-a învrednicit prin învierea Sa.

Preotul Simion Stana

Și am putea oare sărbători altcândva această Inviere decât primăvara când innurile miilor de păsări învie natura, când inmugurește firicelul plâpând de iarbă strâpungând gheața imbibată de umezeala și când parfumul zarzărilor tămăduiează intinșurile desamorțite?

Deaceia, spuneam eu, primăvara aduce deodată cu seninul ei și întărirea semnificație a unei sublime Invieri

Și oare s'ar afla vreun suflet care în fața acestei Invieri să nu vibreze și să nu se întărească 'n străduințele sale?

Și tu susținându-mi eianul, continuai complectându-mă:

— Invierea lui Hristos serbându-o primăvara, e un indemn la propria noastră inviere! Dar spre a ști învia din cenușa deziluziilor înfrante, va trebui să știm a calca... cu moartea pre moarte...

Va trebui să știm a ne ingenunchia patimile și pornirile desmățate!

... și așa continuam să ne frământăm gândurile și să ne împintenim năzuințele, până'n dimineața când glasul răgușit de toacă ne chema la Inviere.

Și-acolo strânsi unul lângă altul priveam făcuți la licărirea agonică a luminilelor de ceară, aprinse întru măreția sărbătorii...

Așa se curmău șirul comentariilor noastre pe cari le-am fi continuat și anul acesta în ajunul sărbătorii Invierii. Dar dacă le reluam, desigur că nu mai erau aceleași. Fiindcă nu mai suntem nici noi aceeași...

Fiindcă azi chiar sufletul meu — gol și deslănat — nu mai vibrează ca odinioară la venirea Invierii pe aripi de zefir primăvaratice...

Fiindcă în sufletu-mi hărțuit de trudă, planează o noapte pe care n'o mai poate șterge străfulgerările unei Invieri luminate.

Dacă ne întâlneam, le-aș fi întrebat necrezător:

— In sufletele câtor oameni mai învie în fiecare primăvară, adevărul, binele, iubirea?...

In sufletele câtor muritori primăvara-și mai oglindește seninul?

... Dar fiindcă aceeași primăvară nu mă mai chiamă spre locurile pe unde odată hoinăream împreună cu tine, îți-am scris ceea ce mă frământă și acum îți aștept răspunsul.

Ți-l aștept și aș vrea să fie întărilor cum îți erau cuvintele de odinioară.

Pentru ca citindu-l să reîncep a crede că și pentru mine va trebui să învie Hristos în fiecare primăvară pe care o credeam odată sălășluitoarea unei Invieri întăritoare, a unei Invieri semnificative.

Și pentru aceasta, fă în așa fel ca răspunsul să-ți primesc de... Dumineca Tomii...

Vicenția Bugariu.

Parodia dela Alba-Iulia.

Cum se năpustește câte odată nenorocirea pe-un colț de țară și nu-i mai dă răgaz să-și vie în fire!...

În viața politică a Ardealului de după război intervin parcă forțe de domeniul fatalității, trimise oare-cum înradins ca să încurce lumea și să anihileze toate bunele năzuinți pentru statornicirea unor raporturi echilibrate. În demagogia plină de întuneric a d-lor Vaida-Maniu se sbate de zece ani biata provincie, care a legănat visurile de libertate ale atâtor generații. Întrecerea nemiluită între cele două asociații de exploatare susține aici o atmosferă morbidă și coboară ori-ce îndemn de viață în raza unui politicianism meschin, care înveninează totul. Trec anii peste capul nostru, fără ca să ne putem bucura de roadele unirii și pe ruinele granițelor sfărmate persistă încă în mod meșesugit ca un blestem de cununie un fel de acreală posumă, care se ivește la toate ocaziile și ne înghiață zâmbetul pe buze... În această stare de tensiune surdă, legendele otrăvite cresc ca ciupercile și dispar lăsând în urmă miasme care se respiră greu...

Trebuie s-o recunoaștem, că vina de căpetenie a acestor dureroase stări sufletești revine în sarcina conducătorilor fostului partid național, care n'au înțeles lozincile vremii și închiși în găoacea unui egoism îngust n'au contribuit cu nimic la consolidarea țării. Cine va scrie odată, după ce ne vom fi prăbușit noi, povestea acestui sbucium tulbure din primul deceniu al Ardealului de după alipire, va rămâne uimit de inconștiența politică manifestată aici. Nici o sbucnire de lumină, nici un avânt generos în toată îndrumarea celebrului comitet de-o sulă, care n'a rodit un gând și n'a zămislit o inițiativă de interes obștesc. Acești oameni, din ziua întâi a liberării nu sunt decât protestatori cu toată revărsarea de beneficii, în care s'au năclăit până în gât. Ca și când

ar lucra de comun acord cu Budapesta, ei plimbă neconținut o ură nepulincioasă pe care-o transformă în capital politic, exploatarea toate neajunsurile maselor populare. În măsura slăbiciunii unui guvern crește diapazonul lor, spre bucuria dușmanului de peste graniță, care vede în ei niște aliași firești. Va trece încă vreme multă și vor trebui eforturi mari până se va încheia acest capitol de ingratitudine și zăpăceală, care ar da mult viitorimea să-l poată smulge din analele țării.

Pentru moment ne găsim iar în plină ofensivă de legende, care mai tenebroase, ficluite anume ca să sporească sentimentul de nesiguranță în sufletul multimii...

Adunarea ce se proiectează la Alba-Iulia, uitând că parodiile nu sunt îngăduite în istorie, devine un nou prilej de scormonire a tuturor instinctelor rele, care se speculează fără milă de către proprietarii de voturi din Ardeal. După nenumăratele făgăduințe deșerte, plimbate la atâtea adunări, tovarășii d-lui Maniu au mobilizat acum cele mai fantastice svonuri menite să sguduie imaginația țărănilor și să-i atragă spre câmpul dela Belgrad. Urmărind un scop efemer de politică măruntă, prăvălindu-se tot mai jos pe scara unei demagogii care e singura lor platformă de existență, profitorii ahiați de putere pun azi fără nici un scrupul totul la bătaie și răscolesc orice nebunie, numai să adune lumea la demonstrația lor. De câteva săptămâni e o specială agitație care se probagă aici, cu tot felul de amenințări fluturate în taină și cu șoapte subversive spuse la ureche. Nu-și dau seama acești țârcovnici orbeți în ce lumină pun viața noastră de stat în fața străinilor și cât material servesc Rothermeerilor din toate părțile cu tribulațiile lor!

Aierele de vitejie ridicolă cu care-și lansează reclama sporesc tot felul de legende caraghioase... Inchipuți-vă, iar e vorbă de „revo-

luție”, cu care ne înfricoșază d. Csicsó-Pop dela Banca Românească și soții. O serie întreagă de proiecte fericitoare circulă din gură în gură în Ardeal, ca tot atâtea cadouri pe care ni le rezervă Alba Iulia la Dumineca Tomii. Vor fi acolo, firește, sute de mii de oameni, care se vor declara „adunare națională”. Tabloul devine din ce în ce mai dramatic. Se va constitui, probabil, un mare sfat menit să înlocuiască Parlamentul din Dealul Patriarhiei de unde au plecat deputații național-țărăniști, după ce-au încasat, bineînțeles, diurnele. Adunarea se va declara în permanență și „milioni” de oameni nu va mai mișca de acolo. Se vorbește de transformarea ordinii constituționale și se pare că pentru înalta Regentă nu se va rezerva intențiile cele mai bune. Cu toată insistența se șoptește și de „autonomia Ardealului”...

Iată un buchet prins în treacăt din argumentele cu care domnii Vaida-Maniu „fac politică” în Ardeal!... Iată o probă din metodică educație cetățenească de care împărtășesc poporul desorbit alaltăieri...

Dacă contăm cu realitatea, nu e tocmai greu să facem o profecție și să vedem limpede de pe-acum ce va fi peste două săptămâni... De sigur vor asculta chemarea destui săteni sbiciuși în curiozitatea lor naivă de către agenții care-și fac meseria. Vor fi mai multe mii de față, fără ca numărul lor să devie îngrijitor. Nu va fi nici o „revoluție”, fiți pe pace. Revoltele nu se nasc cu termen la comandă, ca o adunare la bancă. Se cer chinuri exasperante, ca să fie ucisă răbdarea celor mulți și se mai cere temperamentul inflamabil al unui popor iubitor de gâlceavă... Nu e, din fericire, nici una nici alta. Mizeriile curente din Ardeal sunt destul de mari, dar nu atât de groaznice ca să poarte în ele germenul rezervării. Și mai e încă ceva; revoluția, dacă ar fi să izbucnească, ea nu va porni din tolba *dioscurilor* de la Blaj. Ei nici nu pot, nici nu vor să facă, fiindcă a doua zi după ce s'ar

urni pierzarea, ei ar fi printre cei care ar plăti mai grabnic mai scump... Prin urmare pute și din această pricină să fim relativ liniștiți...

Atunci?

Nu va fi *revoluție*, ci *rezoluție*. Asta, da, cu siguranță, una lungă și deslănată, ferecată cu considerente după vechiul tipic austriac, toate pocnind la coadă în acel tradițional dicton, care codifică foame ancestrală: *Vrem guvern Maniu și alegeri libere*... Văd, bineînțeles, penibile execuții retorice rudimentară... Din gâtlejul urlătorilor de ocazie cădea injurăturile asupra țării, o ploaie de funingine. În atâtea de aceste cunoscute îndrăznețuri verbale, nu prea știu ce tulburare s'ar putea face la Alba-Iulia. Bătrâna celată, scumpă nouă pentru semnificarea ei istorică, prezintă un cadru potrivit unei mișcări populare în afară de mîștile legii. Ce-ar putea oare improvizeze acolo mulțimea țărăni, fanalizată o clipă? Să de busna asupra prăvăliilor evreiești din localitate? Imposibil, fiindcă oprește aliatul Iacob Pistiner... Să pornească în călduri amenințătoare spre palatul episcopului Majláth? Nu cred, fiindcă s'opune canonicii dela Blaj... Singură primejdie serioasă există d-nii Vaida-Maniu în fruntea lungei de devotați ar putea lăsa cu asalt pretura, unde s'ar instala biruitori o după masă, până ce țărăni chemați de lucru căpului s'ar răzleți pela casele lor.

Prin urmare: nimic.

Și totuși va fi ceva... Pe deasupra Ardealului va trece în clipă aceea ca o fâlfăire aspră și rece. Puțini vor ști că e răsul regelui Horthy din palatul dela Budapesta unde se va prăznuir o mare bândă...

„Țara Noastră” O. Goga.

Abonații noștri care încă n'au achitat abonamentul pe 1927 — sunt rugați a ne trimite sume de lei 206.—

O aniversare.

Vicențiu Bugariu.

Doru Lăteanu împlinește azi 20 de ani. Vârsta când firile meditative se întreabă de rostul vieții, cele visătoare fredonează popularul cântec „Dacă'n douăzeci de toamne” — iar cele mai „reale” se marginesc la o aniversare cu miros de vin, așa cum obișnuiesc țărăni să se cinstescă de câteori le fală vreo vacă...

Doru Lăteanu însă, are o fire visătoare.

De aceea astăzi când împlinește douăzeci de ani, pe o bancă dosită 'n umbră de salcâm, fredonează 'ngândurat și abătut: „Dacă'n douăzeci de toamne, zi senină n'am avut, O! atunci spune-mi, Doamne, pentru ce m'am mai născut?”...

Eră o după amiază senină și caldă.

Primăvara aninată'n salcâmi și'n tei mângâia frunțile — insenindu-le. Un vânt percut rălăcia agale printre crăcile întinse.

Cei cari l-ar fi văzut pe Doru Lăteanu, își inchipuiau că e în așteptarea părtașei visurilor sale care întârzie să sosească.

Și nu s'ar fi înșelat.

Căci Doru Lăteanu își aștepta într-adevăr stăpâna gândurilor, fixând cu privirile-și șterse un punct aninat într-o cracă înmugurită.

Era ora 5 după masă.

Doru aștepta pe Didina să-i spună că împlinește douăzeci de ani. N'a mai spus la nimeni aceasta, dar ei i-ar fi spus-o.

Și asta ar fi făcut-o nu cu gândul de-a-i prilejui vre-o bucurie, ci numai așa ca să știe și ea că el împlinește douăzeci de ani și că ea apoi să-i spună așa cum știe ea să șoptească: „Mulți înainte...”

Dar Didina întârzie să sosească.

Doru Lăteanu, din aseastă cauză, a început să scormonească nisipul cu bastonul pe care-l poartă cotidian de-

când și-a luat bacalaureatul, iar fruntea i s'a încrustat cu două dungi de 'ngrijorare.

— Poate că nici nu mai vine?!

Cândul acesta-l neliniștea și deaceia Doru Lăteanu s'a sculat de pe bancă și a început să se plimbe agitat.

O floare de salcâm căzu în nisip la un pas înaintea lui.

Doru din visător ce eră încercă să devină meditativ.

— De ce o floare căzu't'n nisip are altă semnificație decât o frunză galbenă care se desprinde 'n toamnă de pe crăcile înnegrite de ploii?

Dar nu căută nici un răspuns întrebării sale ci continuă să se plimbe privind cercetător printre stâlpii dinprejurii.

Și din nici-o parte n'o vedea sosind pe Didina.

Această constatare îl îndemna să se așeze pe o bancă mai în față ca pentru o așteptare mai îndelungată.

Didina drăcușor cu ochi negrii, aprinși și iscoditori era o fire care nu mai visătoare nu eră. Făcuse vreo că-

teva clase de liceu și-acum învăța la toate: menaj, broderie, muzică...

Avea totuși timp spre a mai împotrîși programul monotonic ca câte o întâlnire la șosea cu vreunul din prietenii cari o adorau.

Și Didina era fată desleaptă și bine de cine și cât de mult e adorată. Și se purta în consecință.

Pe Doru Lăteanu însă nu-l putea pricepe. Sau chiar dacă-l pricepea el nu-l aprobă. Prea eră visător...

Decăteori îl întâlnea nu-l auzia, cât făcând teorii prolixă — dar entusiaste — despre iubire, despre viață, despre cerul senin și despre seninul zilelor cari le-așteaptă...

Și Didina nu încercă niciodată să-l înțeleagă pe Doru. Nu se putea ea transpune în viitor. Prea îi plăcea prezentul.

Și-apoi Didinei îi mai plăcea să se plimbe cu mașina pe care s'o dăduse ea însăși, cătă vreme Doru prefera să se plimbe pe jos, pe tei înfloriți pe cari îi considera cei mai nimeriți să facă un cadru tritiv contemplărilor sale.

O etapă națională.

Între prăznuirea învierii fantastic de strălucitoare a celui mai sublim dintre blumi, — Mântuitorul Creștinismului și al Omenirii, — între apoteoza culturanță și glorioasă a Bisericii Creștine și nemărginitul Divin al serbării de o mie nouă sute douăzeci și opt de ani anunță noi etape de înălțare și cucerire a sufletului omenesc, poporul român prăznuiește simbolul unei la fel de înălțătoare și suferințe reînvieri, unei la fel de înălțătoare și splendide cuceriri: cucerirea morală a românismului....

Înălțându-i în vârtejul unei desgustătoare și opoziționiste politici, amalgamați în eforturile satisfacerii unor pasiuni personale și egoiste, lărați de moianul alăturat postbelice și materialiste efefinții, periclitasem pentru o bună perioadă de timp ideea cea mai necesară unei națiuni, spiritul cel mai propice pentru dezvoltarea unui stat și pentru menținerea adevăratei ordini și discipline naționale: ideea spiritului și sentimentului național român.

Dar, dacă în aparență amortirea aceasta superficializa cu o absolută tensitate cadrul unor anumite elemente, totuși în nepunință de a crea scindare sufletului și gândului românesc, undeva, prin culele indestructibile ale zăcămintelor de tainică și zăcămintelor de tainică și încet se regătea izbucnirea violentă ce la un moment dat trebuia să aducă pe roșu alinul de pretulindeni la adevărata lui înălțare, impunându-i de-acum înainte înălțarea cu adevărat românească, ce trebuia s-o aibe în toate manifestările și sintetizându-i întregul drum ce îl regătea viitorul.

Una din aceste prime și formidabile izbucniri, fu pe lângă altele de mai puțină și patriotică propagandă, ideea „Asociației române pentru aviație”. Acea, încet, elementele ce au făcut din spiritul de sacrificiu și naționalism român, s'au asociat într-o înflăcărată și rațională dorință de jertfă, cânt de „Ziua Aviației” asistaram cu buji la cizelarea unor înalte simțiri de solidaritate națională și la înălțarea unei baricade de hotărâre și hotărâre oprire: oprirea spre bancruța moral-națională a națiunii.

Fixându-și pentru totdeauna acțiunea pe mâine, lămurit și veghiând în viitor orice manifestare ce ar fi în dauna

spiritului de echitate și justiție națională, poporul român va căuta să-și echilibreze definitiv ideea sacră ce l-a dus spre culmile glorioase și neperitoare ce i-a consacrat istoria, singurele dela care vom putea privi cu încredere spre chezașia viitorului nostru național.

Increzători în victoria reînvierii morale a unui românism slăbit moralmente de invazia unor dușmani interni și externi, stăpâni pe întreaga acțiune

de răsturnare a unei situații ce trebuia distrusă, și alături de acei cari în numele armatei și culturi române sunt singurii ce constituiesc adevăratele noastre propilee naționale, să pășim demni de virtuțile ascunse în sânul poporului nostru și, nepăsători de atacurile cu cari foștii noștri prieteni și aliați de sânge amărăsc bunătatea și încrederea sufletului nostru atât de sdruncinat, să ne mângâem noi înșine cu marile cuvinte ce ne-au adus România de astăzi: dreptatea și patriotismul românesc.

Petre Tomescu

Cu prilejul sărbătoririi zilei aviației.

Ziua Floriilor, zi senină de primăvară, a fost prilejul unei grandioase manifestații față de aviația românească.

În întreaga țară la orașe ca și la sate mulțimea a dovedit că e păstrătoare a unor sentimente frumoase pentru avântul pe care va trebui să îl însușească aviația.

Din inițiativa oamenilor de bine s'a fixat în Ziua Floriilor o zi a aviației. Și s'a dovedit cu acest prilej că în conștiința românească e trează încă grija pe care o are față de patrimoniul național. S'a dovedit că mai presus decât interesele individuale și preocupările cotidiene stau interesele naționale.

Și această dovadă ne întărește credința într'un viitor sigur și senin.

În Arad, un comitet de inițiativă, compus din persoane remarcabile atât prin calitățile lor cât și prin bărbăția care îl caracterizează, au depus tot zelul lor pentru ridicarea elanului și pentru învierea atmosferei zilei aviației.

Succesul lor ne dovedește că truda nu le-a fost zădărnica. Căci s'a ajuns la un rezultat atât moral cât și material care desigur că corespunde străduințelor depuse.

Totuș n'am putut fi scutiți de o deziluzie:

Programul zilei a fost susținut așa cum se susțin toate serbările de acest gen, aici în Arad.

Și asta o spunem pentru publicul de care a depins reușita sărbătoririi. N'am vrea să-l supărăm pe acest anonim public. Dar nici nu ne putem refuza o întrebare nedumititoare. De

ce pare acest public atât de blazat atât de lipsit de viață. Că doar, har Domnului, frumusețea zilei aurite de soarele primăvăratec îl îndemna cu dinadins la trezirea din letargia în care a zăcut o lărnă întreagă.

A. da! știm și cunoaștem un pretext: *Criza financiară*.

Dar să ni se dea voie să nu-l credem.

Și asta o facem fiindcă prea ni-e dat să vedem mereu cafenelele și restaurantele tixite de același public „anonim”, și atunci de ce n'am vedea și pe la Palatul Cultural aceeași imbulzeală? Duminecă seara la festivalul aranjat de comitetul de inițiativă, nici jumătate sala n'a fost ocupată? Atâția români sunt în Arad câți au fost în acea zi la festival? Nu credem. Fiindcă i-am văzut în alte părți și-a colo ni se pare că erau mai mulți.

Dar pe acolo pe unde l-am văzut era altceva decât ce era Duminecă seara. Acolo erau întruniri unde se țipa, se înjura, se calomnia și se vorbea în numele democrației.

Apoi recunoaștem și noi că asemenea manifestații sunt mai distractive decât o conferință în care se vorbește cu îngrijorare legitimă despre viitorul înviorat al țării noastre.

Nu mai că și copiii cari preferă zăngănitul unei lingure într'un pahar, cântecul dulce de leagăn — noi le spunem că o fac din naivitate sau dintr'o prostie copilărească.

Dar să revenim de unde am plecat.

Vorbiam despre manifestația de Duminecă. Să-i facem bilanțul? Ar însemna să spunem lucruri cari se petrec cu regularitate matematică la toate serbările similare. Deaceia amintind Te-Deum-ul dela Catedrală chetarea pe bulevard și festivalul dela Palatul Cultural, vom înșiasta asupra unor evenimente cari ni se par mai vrednice de relevat.

În acest scop amintim conferința înimosului căpitan de aviație, d. Nicolau, delegat al ministerului de Războiu, care cu o voce de argint, timp îndelungat a acaparat atenția auditorului purtându-l din timpul cruntului măcel.

A vorbit și'n vorba lui se desprindea dragostea patimase față de viitorul acestei țări, văzut din înălțimile ikerice de unde privirile nu mai sunt stavilite nici de patimi nici de răutăți și meschinării „omenesti”.

Și totmai fiindcă a vorbit așa cum a vorbit, am regretat lipsa publicului Arădan. Ar fi ascultat acolo lucruri cari desigur îl stimulau la o viață mai intensă, mai vie.

Potrivit obiceiului reportericesc menționăm prezența I. P. S. Sale episcopului Dr. Grigorie Gh. Comșa, a dlui Z. Filoti prefectul poliției, dlui Angel Pișta primarul orașului (încă!) a dlui Crișan dr. Ilceului, Mihulin, Botiș, Langa etc. și înainte de a trece la alte lucruri pe cari vom să le mai relevăm să ni se îngăduie să reproducem o convorbire priasă cu o ureche de reporter indiscret între un demn cu pretenții de om cult și vânzătorul de programe.

— Ia, vino'ncea, șefule?
— Da, mă rog, poftiți un program?
— Ie, că deaia te-am chemat.
— A, da... poftiți!
— Da cât o face asta?
— 12 Lei, Die... pentru aviație...
— Ia, vezi-ți de treabă, ține-l, nu-l iau. Și pornind înspre sală murmură printre dinți.

— Da ce, parcă am eu lipsă să zbor vreodată cu aeroplanele astea! Să mai comentăm? Ar fi de prisos. Regretăm c'am spus și atât. Dar am făcut-o spre a demasca mentalitatea idioată, egoistă.

— „La ce să dau bani, dacă eu personal nu simt nevoia?”

Și acest lucru și-l vor fi spus mulți din câți n'au fost la acea serbare...

Deacum să trecem la un eveniment pe care ținem cu orice preț să-l relevăm așa cum se cuvine. Fiindcă-l merită

E vorba de „organul de propagandă pentru ziua a iației”. *Sburătorul apărut sub îngrijirea redacțională a D-lor Al. Constantinescu și cap. N. Popovici.*

După câte ni se spun de către redactorii susamintiți, acest organ este „un timid început de realizare a frumosului gând, care stă la baza asociației „Infrățirea”

Iar mai departe: „Spiritul de colaborare a tuturor energilor românești din acest ținut se înfiripă din ce în ce mai consistent și avem speranța fermă că își va da roadele așteptate”.

Aceeaș constatare o putem face și noi cititorii modești ai „timidului început”... Și o facem ca o vie satisfacție.

Fiindcă ni-se dă ocazia de a privi cu mândrie activitatea utilă a unor forțe cari pot da mult când es din umbra patimilor politice. Și cum n'am fi mândri văzând într'un organ de cultură cari ni lipsește, numele frunțașilor acestui ținut? Așa de exemplu în zburătorul și-au dat tributul lor de muncă d-nii Col P. Georgescu, I. P. S. Sa episcopul Aradului Dr. Grigorie Comșa, Ioan Mantani, Aron Cotruș, Al. Negură, Volbura Poiană Năsturaș Ascaniu Crișan, Ing. T. Butoescu, Dr. Dionisie Benea, G. Lipovan, Tomescu Petre etc.

Nume cari dovedesc că societatea „Infrățirea” tinde să realizeze frumosul scop.

Și acest fapt ne bucură îndeosebi. Și îl relevăm că pe unul ce ne-a prilejuit cel mai mult elan și îndemn cu ocazia zilei aviației.

Fie că această infrățire să continue să se întărească. Va fi spre folosul nostru al tuturor.

Căci prea am fost mereu hărțuiți în lupte pătimate de partid spre a nu simți lipsa unei infrățiri ca aceea pe care o vedem că se încheagă sub ochii noștri.

Din parte-ne îl urăm o prosperare continuă.

Vi. tor.

Din aceste motive Didina nu înțea prea mult să se întâlnească cu Doru leteanu în aceea zi frumoasă de primăvară și deaceia acceptase ea o altă întâlnire cu un altul care nu era așa cum e Doru Leteanu.

Și Doru aștepta reseninal pe banca de lemn înegrit pe care încerca să încrusteze o inimă străpunsă de o sărăcie...

Și aștepta cu credința că Didina trebe să fi fost reținută undeva și de cea înălțare.

O vrabie jopăia înaintea lui ciripind. Doru începu iarăși să se întrebe:

— Oare aceste mici vielăți întrucât sunt conșiente că există. Și oare știu ele, se întreabă ele vreodată de ce înțesc, în ce scop?

Is'au părut prea grele întrebările și deaceia își ridică privirile 'n sus spre cerul senin și albastru ca și când ar fi să uite ceva.

Dar albastrimea cerului îl îndemna în nou să se întrebe: De ce oare cerul reușește să-și oglindească starea în fețele noastre? De ce când e el în-

nourat și noi părem mai îngândurați, mai presomoriți, iar când el e senin, și noi zămbim și ne simțim mai ușurați de griji?

Pe față-i distrată ce schiță o opunere..

— Nu, nu era adevărat ce-și spunea mai înainte. Acum de exemplu cerul e senin și el tot nu e vesel?!

Privirea i se luminează ca de-o aducere aminte:

Întârzierea Didinei îl face pe el să nu fie așa cum cerul îl îndeamnă să fie.

Și această explicație îl trezi par'că.

Începu să se neliniștească. Scăpătatul soarelui îi dădu de înțeles că s'a făcut târziu. Într'adevăr ceasul de pe mână îi arătă că s'a făcut ora 7.

Agitat se sculă brusc de pe bancă și-o porni înainte. — Unde? Acest gând îl opri un moment. N'avea unde să se ducă și deaceia o porni încet să se plimbe de-alungul aleelor mângăiate de umbrele lungile ale pomilor de pe de-alături.

Un sbârânit de mașină și un chicol înăbușit de față îi atrăsese atenția.

Era Didina.

Cu părul fluturând în vânt alături

de Iorgu, colegul său de universitate, Didina la volanul mașinei nu voi să-l lase pe Doru să treacă așa, fără s'o vadă.

Până să se dămirească Doru de această apariție, Didina se îndepărtă cu mașina pe care o conducea voinicește.

Pironit locului, uimit și înfrânt Doru nu mai știu ce să creadă.

— Va-să-zică d'aia n'a venit Didina?

O roșeață de trandafir îi năvăli în față și un zâmbet cinic i se încuibă în colțul gurii.

Se așeză pe o bancă de-alături ca și când ar fi simțit nevoia unei odihne.

Cu privirea fixată 'n van, Doru ar-fi vrut să spună rar și sacadat cuvintele lui Sbilț din „Palima Roșiei”. „Am iubit-o, am idolatrizat-o, am spiritualizat-o și acum o 'ngrop cu dricul primăriei”... Dar...

O lacrimă se furisă arzătoare dealungul obrazilor îmbujorați: — Nimeni, nimeni nu mi-a spus azi când împlinesc douăzeci de ani, urarea ce se spune cu o stângere de mână: „Mulți înainte”...

— Nici chiar Didina...

Și capul îi căzu greoiu ca o peatră pe pieptul în care inima conștientă par'că de însemnătatea acestei aniversări bătea puternic și grăbit... ca la douăzeci de ani.

Chestiuni deslegate de DI Secretar de Stat, Cipăianu.

Intre multele chestiuni cari au primit deslegări favorabile de către DI Secretar de Stat Cipăianu, au fost pe lângă cele ce ating reforma agrară, și inzestrarea satelor cu pășune, păduri comunale și locuri de case. Cât privește chestia din urmă, se vor da după îndeplinirea formalităților, tuturor locuitorilor lipsiți, iar comunele Iosaș, Feniș și Iosașel vor primi păduri comunale în nemijlocită apropiere. De asemenea vor intra în posesiunea pădurilor și comunele Minead, Ignești și Dezna cari până în prezent deși se află așezate într'un ținut păduros nu s'au bucurat de situația de avea măcar lemnele trebuincioase.

Comunele Seleuș și Zărand vor fi împroprietărite pe averea societății textile iar multe depe valea murășului, pe locurile disponibile.

Prezentându-se delegația din Măndrului—Cecir la DI prefect al județului pentru a depune plângeri în urma dezastrului din anul trecut când grindina a nimicit întreg hotarul comunelor amintite, DI prefect cu aluzie la acele nenorociri, a redus prețul pământului din obște dela 700 la 120 lei. Țăranii cu lacrimi în ochi au mulțumit DI prefect pentru interesul ce-l poartă cauzei drepte.

S'au redus și taxa pășunatului dela 30 lunar la 20, pentru acele vite cari pășunează în pădurile statului.

Asta e adevărata democrație dovedită prin fapte și trădusă în realizări.

**Citiți și răspândiți
ziarul
„TRIBUNA NOUA“**

FAPTE, NU DORBE!

De 3 ani, în Aradul cu atâtea tradiții frumoase, în Aradul ce pare acum mai înstreinat ca pe vremuri, s'a înființat de către industriașii și comercianții români o *Asociație* și o *Bancă*. Cine le știe?

Sediul e pe Bulevardul Regina Maria.

Trecem în fiecare zi pe acolo.

Dar ne-am întrebat vreodată de rostul acestor instituții?

La ce bun... Avem alte griji când trecem pe „corso“.

Ne uităm de pildă, la clădirea Neuman și-o admirăm.

Ne holbăm ochii la galantarele bogate deasupra cărora numai firme românești nu se găsesc, dar niciodată nu ne-am gândit la rostul Asociației și Băncii comercianților și industriașilor români.

Și har Domnului au și acestea un rost bine fixat. De 3 ani în cadrele acestor instituții se muncește cu râvnă spre a ridica comerțul și industria românească. În ambele consilii ale acestor instituții sunt membrii cu un trecut românesc onorabil, și cari depun o muncă titanică pentru a învinge concurența distrugătoare a streinilor.

S'au ținut întruniri și conferințe unde oameni pricepuți dădeau sfaturi pentru încurajarea și românizarea comerțului și industriei din județul și orașul Arad.

S'au făcut atâtea încercări frumoase.

Dar n'au fost ascultate de nimeni.

Nimeni nu s'a grăbit să dea concursul lor material și moral străduințelor laudabile ale acestor inimoși și harnici comercianți și industriași.

Și așa au ajuns bieții, să desnădăduiască.

Am stat de vorbă cu unul din ei și-mi spunea:

— Ne-am trudit și ne-am svârcolit în tot chipul ca să avem și noi un comerț românesc aici în Arad. Dar n'am fost încurajat nici de public nici de autorități. Și-acum ne uităm cu groază la concurența pe care ni-o fac streinii. Vom ajunge de râsul acestora. Și așa ne cred ei pe noi niște oameni siabi și proști. Și-acum lată-ne că nu mai ne simțim în stare să le arătăm că putem face lucruri bune...

L-am ascultat tăcut.

Se tânguia bietul om și avea drep-tate.

Prea ne place nouă să sforăim de câte ori ni se dă prilejul:

— Noi suntem străjerii graniței de vest.

Al graniței înduite și râvnite de către neastâmpărații noștri vecini dela apus.

Dar prin ce ne arătăm vrednici de această mândră situație a noastră? Prin vorbe goale?

Ajungă! Prea ne-am dedat cu toți la sporovăială. Prea am ajuns cu toți niște apostoli prevestitori de profesioni pe care niciodată nu le traducem în fapt. Să pornim la lucru!

Să ne uităm la firme înainte de a intra în vreo prăvălie! Exemplul ni-l dau streinii!

Să ni-l însușim spre folosul românismului care va trebui să triumfe în acest Arad sălășliuitor al trainicelor sentimente românești de odinioară.

Și în acest scop îndrăsnim să atragem și atențiunea autorităților. Ar fi din parte-le un gest frumos dacă s'ar întrece în încurajarea comerțului și industriei românești.

Noi le știm pătiune de sentimente românești.

Li se cere încă o dovadă de conștiințiozitatea lor

Statul și Băncile și'ar îndeplini o sfântă datorie încurajând pe toate căile posibile aceste instituții unde există dragoste de muncă, râvnă și trudnicie.

Ajutându-le se va ajunge odată la ceea ce râvnește orice om de bine: La triumful românismului pe toate căile și în toate ramurile.

Și când Aradul va ajunge să aibă în plină activitate și prosperare o societate culturală ca „Înfrățirea“ și altele comerciale și industriale ca cea amintită mai sus, atunci va putea spune că s'învrednicește de reputația care o avea odinioară.

Până atunci să încurajăm și să ajutăm instituțiile românești cari sunt amenințate de furia concurenței streine.

Să încurajăm prin fapte, nu prin vorbe!

V. Zenov.

Camera de Comerț și de Industrie din Arad.

Convocare

Membrii Camerei de Comerț și de Industrie din Arad, sunt convocați la ADUNAREA GENERALĂ ORDINARĂ a Camerei, ce se va ține Joi, la 21 Aprilie a. c. ora 17 în sala mare pentru a discuta, de ș-dințe, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constatarea numărului prezentei,
2. Constituirea biroului,
3. Raportul general pe anul 1928,
4. Raportul gestiunii pe anul 1928,
5. Raportul cenzorilor,
6. Hotărâre asupra descărcării Consiliului de Administrație și a Comitetului de Cenzori,
7. Ratificarea unei cooptări de membri supleanți,
8. Alte eventuale chestiuni și eventuale propuneri.
9. Închiderea.

Dacă membrii Camerei nu se prezintă la data pomenită mai sus, numărul cerut de Lege, adunarea generală se va ține Duminică la 22 Aprilie a. c. ora 10 a. m. în același loc și cu aceeași ordine de zi, fiind o altă convocare.

Din ședința Consiliului de Administrație dela 29 Martie 1928.

Camera de Comerț și de Industrie din Arad.

Președinte: Secretar General

Dr. Mihail Mărcuș. Brutus Păcură

Reproducerea acestei publicații în alte zăre ori reviste se poate face numai în mod gratuit.

No. 295.

**ADUC LA CUNOȘTINȚA ONORATULUI PUBLIC
CĂ PRĂVĂLIA CE
POSEDAM în Str. Eminescu Nr. 20**

s'a mutat în PIAȚA CATEDRALEI, COLȚ Str. ROMÂNULUI,
unde pe lângă un aranjament modern, este prevăzută
cu tot felul de articole speciale, atât în
AROMATE cât și DELICATESE

Onorata clientelă, atât cei vechi cât și cei noi, din toate colțurile Aradului și jur, vizitați-mă și vă veți convinge de serviciul care vi se va face.

Gh. Ștefu

Nr. 303

Veniți!

Veniți!

DEPOZITUL

FABRICII de sobe de teracotă și mașini de gătit

„P U C H E R „

ARAD, Piața Avram Iancu 3.

Cele mai splendide sobe de teracotă și mașini de gătit din țară și din străinătate, reparații de ori ce fel, mutări dela un loc la altul, transformări, căptușiri de pereți din plăci de fayance se pot face prin prețurile cele mai reduse prin

soția lui **MAURITIU STEIN**

Rog onoratul public a-mi da tot concursul.

,Pace vouă!"... și totuși, e o mare dușmănie între frați!

— Național-Tărăniștii și Incoronarea. Tărăniști-Naționali și sărbătorirea Unirii Basarabiei. —

Prin aceste râduri, grăește un ro-
ân cu frica lui Dumnezeu, care în-
ozit de-atâtea certuri și dușmăni
litice, se cutrură la gândul, că,
astă frumoasă Românie-Mare, a
uns un câmp al istovirilor foitelor
naționale, asemeni unui Raiu în care
au strecurat poftă diavolești menite
a distrage frumusețea, așteptând s'o
bată înlocuit cu prăpăd și pustire.
u m'ar îngrozii prea mult această
are de fapte din cuprinsul granțelor
mănești, dacă în trecutul istoric n'ar
rămas încrustate stări de fapte ase-
ene, cu urmările lor.

Insuși Marele Isus — a cărui în-
ere o sărbătorim astăzi — omul
emurilor Lui, în loc de cântice și
reamărire. I-a acoperit cetatea gân-
urilor cu o cunună de spinii. Strigă-
lui Său de „Pace Vouă”, oamenii
au răspuns și-l răspund cu o mal-
tețită învrăjire! Așa a știut răsplăti
mul orice gând mare, el izvorând în-
deuna din minți al căror freamăt
u purtat în ele însăși Dumnezeirea!
Și dacă trecem de sferile Divine,
a lumea noastră pământească. Invidia
lbură până și cursul apelor! Nu tre-
ue să ne rătăcim cu gândul în tim-
uri prea vechi și prea depărtate de
blarele noastre. E destul să aruncăm
privire în istoria Poloniei, vecina
 noastră de azi, și să pricepem că, des-
embrarea ei a fost acuzată de duș-
mănia între frate și frate, așa cum
a fost dat să trăim și să vedem
ciace vedem în România Mare.

Privind straturile sociale, în supra-
nerea lor, țara noastră prezintă o
tuție nebănuț de îngrijitoare! Se
egătește eroilor martiri — începând
Horia, Cloșca și Crișan și termi-
ând cu ultimul vânător român, căzut
a malurile Tisei — o cunună de spinii
entită să le sângereze sufletele, cari
i tresălit de bucurie în ziua de 1
decembrie anul 1918. Și la împletirea
— cu durere trebuie să spunem —
i nu lucrează Românul, om de rând,
... Nu! — Ea își adaugă spin lângă
bin în cluburile acelui partid politic,
re în ziua încoronării la Alba-Iulia
fost lipsă la apel; jicnind un Rege
are și blând, care în ziua de 10 Mai
1917 a plâns pe pieptul ostașilor pri-
gulul batalion de Ardeleni, cari de-
uneau Lui jurământul de credință.
ib privirea bronzată a celui care în-
ptuise Unirea Principatelor în ziua
24 Ianuarie anul 1859. — Acest
partid Național-Tărănist, în timpul în-
pronării departe de situația colabo-
ării de azi a fost singurul care a ținut
i nu vadă o singură Coroană, dom-
eind peste o Românie întregită!

Decel?

Am bănuț-o de-atunci, dar ne-a
st rușine s'o credem! Azi însă, când
ceiași cauză se repetă, când același
artid refuză a participa la sărbăto-
rea Unirii Basarabiei, la întrebarea
 noastră răspunde însuși dl. Iuliu Maniu
 acest răspuns îl vom striga din toate
 luterile noastre de Români, pentru a
 e termina odată cu un echivoc adu-
 tor de nenorociri și pentru ca toți
 mănii cu dagoste de țară să-și ridi-
 urechea dela minciunile împrăștiate
 i toți acești 10 ani dela Unire!

Cauza neparticipării la Incoronarea
 dela Alba-Iulia a partidului Național-
 Tărănist e ținirea desmembrării
 rli românești de azi, de oa-
 ce cu ocazia sărbătoririi Unirei Ba-
 rabiei, în ziua de 9 Aprilie a. c.
 -l. Maniu în loc de a participa la a-
 eastă înălțătoare sărbătorire găsește
 i cale că'l mai nimerit să trimită
 -lui Pan. Halippa, cunoscutul frun-
 ș basarabean, o scrisoare în doi peri,
 are însă cuprinde o frază destul de
 muritoare. O publicăm, pentru o cât
 al perfectă înțelegere:

„Iar pe d-stră. scumpe domnule
președinte(!?) vă rog să continuați
a fi împreună cu Comitetul Provin-
cial al Basarabiei, și de astăzi înalte
acelaș luptător pentru ridicarea noro-
dului basarabean, și să credeți că în
aceste momente, o țară întreabă în-
tinde cu îndușoare și iubire o mână
frățească poporul din Basarabia”.

Dacă însuși d-l. Maniu recunoaște
în scris, că d-l. Pan. Halippa este
președintele Comitetului Provincial al
Basarabiei, ce va putea fi învățătorul
dela Topoloveni!? Despre domnia sa
nu mai întrebăm, îi cunoaștem prea
bine intențiile.

Avem însă nădejdea, că, pentru pro-
pășirea în liniște a acestei țări, se
vor găsi încă minți luminate și pen-
tru cei cari propovăduesc în loc de
pace, ură, aducerea la realitate va fi
înfăptuită cu ajutorul cămășilor de
forță!

Este o necesitate imperioasă, pen-
tru a putea scăpa de perspectivele
noul și fără de sfârșit robie!

Moș Românul.

Din literatura străină.

Traduceri de:
AUREL BUGARIU.

SECRETUL ARTISTULUI. OLIVER SCHREIMER.

A pictat un tablou și a rămas ar-
tist.

Alți pictori au avut culori mai bo-
gate și au pictat tablouri mai remar-
cabile. El și-a pictat tabloul cu o sin-
gură culoare: pe tabloul său domnia
un minunat roșu scilpitor; iar oamenii
se îndreptau spre el și se întrebau excla-
mând: — „Ne place tabloul, ne place
scilpirea!”

Venind ceilalți pictori s'au întreat:
— „De unde și-o fi găsit culoarea?”
El le răspundea zâmbind: — „Nu vă
pot spune,” — și înclinind capul își
căută mai departe de lucru.

Un pictor a plecat în îndepărtatul
Orient și a cumpărat pigmente pre-
țioase.

A făcut o culoare rară și a plecat.
...Dar peste câteva zile l s'a oțilit tot

Zece ani de când o fiică a Româ-
niei a fost răpită dela sânul patriei-
mame de către nesățioșii vecini din
răsărit cărora nu le ajung înlinsurile
incomensurabile pe cari le stăpănesc.

Zece ani de când s'a confirmat un
adevăr istoric pe care zadarnic au cău-
tat să-l contesteze lăcomșii cari de-
cenii de-arândul au stăpănit despolic
o provincie care nu le aparținea într-
nimic.

Zece ani...

Și acum serbăm pecelluirea actului
de dreptate făcut celor cari au suferit
jugul rusesc, celor despre cari gene-
ralul Kulusov a spus: „Nu voi lăsa
țărănilor moldovei de cât ochii ca să
plângă”...

Au plâns și'n plânsul lor au nădă-
duit iar nădejdea le fu îndeplinită.

De zece ani de când s'au alăturat
la altarul libertății, altar păzit cu sfin-
tenie de către cei cari l'au răvnit. Și
în aști zece ani câte încercări ademe-
nitoare nu s'au pretat la amăgirea ce-
lor însetoși după libertate. Neastâm-
părații bolșevici au încercat să readucă
sub jugul asupritor de odinioară pe cei
cari un veac l-au purtat cu resemnare.

N'a reușit. E un semn acesta. Un
semn care arată că acei moldoveni
robusti știu să prețuiască binele și li-
bertatea românească.

Un semn că știu să aprecieze cum
se cuvine dreptatea ce li-s'a făcut după
atâtea nedreptăți cari i-au îngreunat
traiul.

Și acum se împlinesc zece ani de
când s'a făcut unirea Basarabiei în-
streinate pe nedrept de mama văduvită.

Se serbează pe toate n'insurile țării
românești împlinirea unui deceniu.

Inimile celor cari nu participă la
această serbare majestoasă, trebue să
fie împetrile de patimi politice și de
interese meschine și egoiste.

Pentru trezirea acestor inimi scriu
aceste rânduri.

Unirea Basarabiei să fie un prilej
de înfrățire a tuturor inimilor românești
cari au sângerat după libertate și pe
care o avem astăzi iar nu un prilej de
potențiere a urii care ne persecută
nedemn. Să ne înfrățim, călind-ne la
focul pe care unirea de-acum zece ani
l-a sfințit și alătat cu sânge mult, sânge
scurs din rănile a 800 mii de asupriți
și însetoși după libertate.

Și de câte ori serbăm unirea orică-
rei provincii la acel sânge să ne gândim.

Și să-i ascultăm ecoul care se pierde
printre noi șoptindu-ne: „Invredniciți-vă
de jertfa mea și bucurați-vă, înfrățin-
du-vă, la apoteaza ei: unirea”.

v. b.

Măritarea șoricioaicei.

Fabulă Japoneză.

Un soarece bătrân avea o fată și
voia să o mărite cu cel mai tare din
lume.

Și odată, s'a dus la soare, crezând
că soarele-i cel mai tare din lume.
Dar soarele l-a zis:

— „Pe mine adesea mă acopere, no-
rul iar eu niciodată nu pot să-l alung”.

Atunci soarele se întoarse spre nor,
gândind că norul e mai puternic decât
soarele. Dar norul l-a spus:

— „Pe mine adesea mă alungă vântul,
iar eu niciodată nu pot să-l țin
piept”.

Atunci el se duse la vânt, crezând
că vântul e mai puternic decât norul.
Dar vântul șueră:

— „Zidul îmi ține piept, iar eu nu pot
să-l străbat nici odată”.

Însfârșit, merse spre zid gândind
c'acesta-i mai tare decât toți. Dar zi-
dul l-a zis.

— „Familia voastră mă roade neîn-
cetă, iar eu n'am izbutit niciodată să
o împiedic”.

Și bătrânul soarece a înțeles că
fiică-sa nu se poate mărita decât cu
un soarece.

Întorcându-se acasă își mărită fata
cu un tânăr din apropiere.

ALEXANDRU REUSZ

A R A D, Bul. Reg Ferdinand No. 33. ♦ Telefon 141. ♦ Fondat 1895.

Fabrica de BERE Timișoreană S. A.

Furnizorul Curții Regale

Reprezentanța

cele mai mari și mai moderne fabrici de bere.

Specialități de bere de Primăvară:

Casino

Corvin

Record-Specială

English-Porter

Mare magazin de vin și rachiu.

Vinuri de masă și soiuri.

Rachiuri de poame. Rom. Liqueruri.

Fabrică de gheață artificială și recitori.

Încontinuu se capătă gheață artificială
proaspătă și complet înghețată.

In provincie transportare cu camionul

Cea mai bună calitate.

Cele mai ieftine prețuri.

Cel mai prompt serviciu.

Operațiile.

pentru scăderea impozitelor.

— Conferința dela Ministerul de finanțe —

La ministerul de finanțe a avut loc o conferință a inspectorilor financiari, prezidată de d. Vințilă Brătianu, președintele Consiliului și ministru de finanțe.

D-sa a atras atenția și în același timp a rugat pe cei prezenți să îndrumările date ca impunerile să se facă în spirit de dreptate, să fie cât mai de aproape observate, fără însă ca prin aceasta să se renunțe la drepturile Statului.

S'a constatat cu acest prilej că în urma normelor și a instrucțiunilor date de ministerul de finanțe s'a procedat la scăderi în regiunile ardelene, muntoase și în Basarabia.

Compensarea scăderilor din Basarabia la impozitul agricol se va face prin impunerea a 40 de mii hectare care nu erau trecute în roluri la 1923.

S'a precizat că, scăderile făcute la impozitul agricol, nu se urmărește a fi acoperite prin celelalte impuneri ca impozit pe clădiri, elementar și celelalte impozite comerciale.

Scăderea este reală așa după cum s'a prevăzut și în bugetul anului în curs.

S'a repetat că trebuie respectată completa dreptate în așezarea impozitelor contribuabililor.

O nouă falsificare maghiară.

— Ce reprezintă România în centrul Europei, după un ziar american —

Presa maghiară dela Budapesta merge așa de departe în campania ei pentru revizuirea tratatelor încât se prefacă a crede că s'a câștigat pentru revizuire atât dl. Mussolini cât și dl. Poincaré.

Astfel, trăgând de păr orice logică, ziarele maghiare susțin că dl. Poincaré admite azi o discuție asupra planului Dawes, ceea ce înseamnă că se pot schimba și articolele tratatului de pace!

În timp ce la Budapesta se fac astfel de presupuneri, marea presă mondială, așa cum se arată de către ziarul „The Montreal-gazette” pune în adevărata ei lumină situația politică și economică a României în centrul Europei, ceea ce va fi de natură să mai slăbească pretențiile de revizuire ale magnaților.

Iată cum caracterizează situația noastră ziarele americane.

„România are cea mai mare importanță, nu numai din punctul de vedere al tonajului comerțului ei, dar înțai de toate din cauza poziției sale strategice, la gurile Dunărei. Viața economică și politică a României este deci, de interes internațional, și are o înrăurire puternică asupra piețelor mondiale.”

Indiferent de ce o să mai inventeze și la ce fel de falsificări se va mai preta atât presa cât și oficialitatea maghiară dela Budapesta, un lucru

este sigur: toate svârcoirile acelor cari de veacuri au falsificat și istoria popoarelor și documentele politice internaționale se vor convinge că situația actuală creiată prin tratatele de pace este și rămâne definitivă și intangibilă. Nici o națiune care a suferit o mie de ani jugul și teroarea turanică nu va mai accepta în viitor revenirea stăpânirii acestor produse ale asiaticismului barbar.

Cât privește presupunerile presei maghiare că unii sau alții dintre oamenii politici ai diferitelor popoare sunt sau nu pentru revizuirea tratatelor, aceasta contează cu mult mai puțin decât dreptul la viața națională liberă a popoarelor ce s'au desfăcut de imperiul habsburgic.

Prefectura Județului
Serviciul Tehnic al Județului Arad.
No. 12888—1928.

Publicațiune.

Se publică licitațiune publică pe ziua de 8 Maiu 1928 la ora 11 pentru executarea lucrărilor de învelitoare și tâmplărie la clădirea Casarmei Regele Ferdinand I.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la Serviciul de Poduri și Șosele din Arad între orele oficioase.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Arad, la 5 Aprilie 1928.
Nr. 311.

Primăria comunei Macea.
No. 534—1928.

Publicațiune

Primăria comunei Macea aduce cunoștință generală, că în ziua de Maiu 1928, orele 9 a. m. în loc Primăriei, ține licitație publică pentru procurarea și repararea imobiliarului.

Licitațiunea se va ține pe lângă respectarea disp. art. 72—83 din L. C. Condițiunile și caetul de sarcini pot vedea zilnic în biroul notarului Macea, la 23 Martie 1928.

Nr. 314.

Primăria comunei Macea.
Nr. 536—1928.

Publicațiune.

Primăria comunei Macea, aduce cunoștință generală că în ziua de 8 Maiu 1928, orele 3 p. m. în loc Primăriei, ține licitație publică pentru procurarea a 2 butoaie și alte rechizite necesare serviciului pompierit al comunei.

Licitațiunea se va ține pe lângă respectarea disp. art. 72 din L. C. Condițiunile și caetul de sarcini pot vedea zilnic în biroul notarului Macea, la 23 Martie 1928.

Nr. 312.

Primăria comunei Macea.
No. 535—1928.

Publicațiune

Primăria comunei Macea, aduce cunoștință generală, că în ziua de 8 Maiu 1928, orele 11 a. m. în loc Primăriei, ține licitațiune publică pentru reparatul abatorului comunal.

Licitațiunea se va ține pe lângă respectarea disp. art. 72—83 din L. C. Condițiunile și caetul de sarcini pot vedea zilnic în biroul notarului Macea, la 23 Martie 1928.

Nr. 313.

Nr. 345—1928

Publicațiune.

Primăria comunei Pecica aduce cunoștință generală, că licitația din 28 Aprilie 1928 rămânând fără rezultat se va ține din nou licitație publică la primărie în ziua de 28 Aprilie 1928 pentru darea în întreprindere a lucrărilor de repararea drumului către Petriș (un km.) și așezarea petrișului deja transportat pe drum, conform planului și devizului.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice, cu oferte închise și sigilate.

Pecica, la 3 Aprilie 1928.

Nr. 308.

Nr. 346—1928

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală că licitația din 3 Aprilie 1928 rămânând fără rezultat se va ține din nou licitație publică la primărie în ziua de 28 Aprilie 1928 pentru darea în întreprindere a lucrărilor de repararea drumului către Batania (un km.) și așezarea petrișului deja transportat pe drum conform planului devizului.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72-80 din legea contabilității publice cu oferte închise și sigilate.

Pecica, la 3 Aprilie 1928.

Nr. 309.

Primăria

INTERNATIONAL!!!

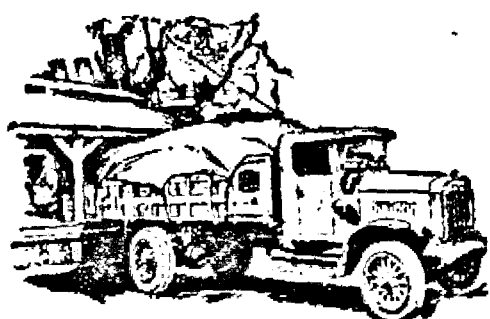
Ca membru al Consiliului comunal din orașul Dv. sunteți dator să vă interesa la o bună și repede comunicație prin oraș, prin care, fără nicio cheltuială Vă veți câștiga mulți prieteni.

O mare parte din locuitori se plâng contra legăturilor întârzii din oraș, deoarece ei simt că prin aceasta se pierde mult timp care ar putea fi întrebuințat cu folos. Această întrebare a transportului din orașul Dv. se reduce la unica chestiune a unei responsabilități considerabile. Astăzi este deja recunoscut obștește că Omnibusul motor-transport este de lipsă în orașele grabnice, de care atârână o aplicațiune cu succes a principiului transportării eficiente. În primul rând nu este de lipsă ca să mulțumim — împrejurul acestei probleme economice — eștinului cost al achiziției deoarece succesul atârână de Omnibusul-motor: în primul rând a neînsemnatei lipse de combustibil al acestuia și costului de transport zilnic. Afară de această problemă a costului de transport, doriți neîndoios un transport sigur, un factor însemnat, care să se ocupe cu transportul concetățenilor Dv.

Trebue să știți că motorul omnibus „Internațional” și-a câștigat renume — prin increderea și neînsemnatul cost de transport — în toate colțurile lumii iar în ziua de azi nu este țară pe lume unde să nu fie în acțiune — pe zi ce trece în număr mai mare — motorul „Internațional”. Afară de marele număr de diferite mărimi și tipuri de motoare-omnibuse dintre cari puteți alege, suntem instalați pentru clientelă prompt la halta motorului-omnibus — pentru a Vă putea servi cu părțile esențiale.

Dacă ne Veți da posibilitatea ca să cercetăm împreună cu Dv. un motor-omnibus „Internațional” — dela radiator până la axa posterioară, unitate cu unitate, părticică cu părticică, — Vă veți putea convinge că motorul-omnibus „Internațional” se distinge prin conducerea foarte puțin costisitoare și prin transportul sigur.

Eduard Karner A. G. — Timișoara.

No. 254

Ținutul Hălmeagului.

Aspecte economice din Munții Apuseni

De Traian Mager, prof.

Schițarea unui plan de acțiune pentru dezvoltarea pomăritului.

Instrucțiune școlară în direcția pomăritului. Prin unirea într-o asociație profesională a pomăriturilor, a se realiza: o școală specială pentru pomărit; pepinieră centrală; ancă populară; cooperativă de consum și desfacere, ori chiar numai un birou de informații deocamdată.

Rămânând ca în partea a doua a acestei lucrări să tratăm amănunțithestiunea intensificării pomăritului, aci vom schița numai pe scurt câteva idei introductive.

În teorie, cea mai comodă deslegare a problemei ar fi, să cerem înființarea unui inspectorat pentru promovarea pomăritului în Munții Apuseni. În urma inundațiilor din iarna anului 1925, aducându-ni-se reproșuri în străinătate pentru despădurirea nesăbuită a munților, s'a hotărât și s'a înființat imediat un inspectorat pentru reimpădurirea sterilor din bazenul Crișurilor, decă tot în Munții Apuseni; atunci când Casa Pădurilor cu rețeaua ei de Direcțiuni Regionale și Ocoale Silvice, are la dispoziție o vastă organizație de silvicultori specialiști, care din lipsă de credite, ori în urma altor inconveniente, este stânjenită în desfășurarea activității, ce i s'ar putea impune.

Dupăcum în cazul cu reimpădurirea munților, nu era nevoie de înființarea unui nou organ ce grevează bugetul statului, ci de stimularea celor existente; tot așa și în direcția pomăritului, nu află de conștient să se înceapă cu înființarea de inspectorate, care să rămână simple deziderate, instituțiuni suspendate în aer.

Pentru propășirea culturală și economică a satelor dispunem în actuala formă, de o organizație de stat demultorî încărcată până la saturație de înalți și mici funcționari. Suntem între cele mai funcționariste state de pe lume. Ne lipsește însă total inițiativa particulară și pentru aceasta organele statului nu pot să întrețină raportul viu cu realitățile vieții.

Organizația noastră de stat nu s'a dezvoltat în mod evolutiv, ea n'a fost erăută de trebuințele maselor, ci — operă de import —, ea a fost impusă de sus în jos, — o haină care nu s'a putut încă adapta corpului. Este și aceasta o metodă: dela formă la fond, pe care nu e locul să o discutăm aci.

Ne întrebăm, — vorbim de Ținutul Hălmeagului —, ce foloase realizează pentru acest ținut: școala în actuala formă, Camera de agricultură, Camera de comerț, Casa Pădurilor? Nu mai vorbim de celelalte organe administrative. Răspunsul e, că nu se poate face aproape nimic.

Camera agricolă din Arad, condusă de un specialist cu mult suflet, a durat rând pe rând decepții mai mult în această regiune. În plasa Hălmeagului nici o comună n'a voit să primească tauri de soi pentru prăsilă, nici chiar în mod gratuit. Asemenea nici pomișorii trimiși să se distribuie pe un preț de 50% sub cost, n'au prea fost căutați. Aceasta ne-o dovedește în mod eclatant, că indemnurile pornite de sus în jos, — nu prind.

Înainte de a porni orice acțiune pentru ridicarea poporului, terenul trebuie sondat și pregătit chiar la fața locului, stimulând mai întâi inițiativa particulară în direcția pe care o dorim.

Țăranii nu vor sădi pomișorii trimiși de Camera agricolă chiar gratuit, vor tăia și din cari îi au, câtă vreme fructele nu se mai pot valoriza în mod rentabil. Promovarea pomăritului nu se poate înțelege fără industrializarea și comercializarea fructelor, iar pentru aceasta se cere introducerea cuparelor de uscat, alte instalații pentru conservare, ambalaje. Trebuie creditat pentru industrializare, cât și pentru comercializare. Trebuie eluate lesniri de transport pe calea ferată și pentru exportul în străinătate.

Pentru a putea întreprinde o acțiune eficientă în favorul pomăritului, trebuie întâi delăturate inconvenientele ce depind de puterea de stat, mai apoi stimularea inițiativei particulare prin:

- 1) Adaptarea învățământului primar la exigențele ținutului, și
- 2) Organizarea celor interesați în Asociațiuni profesionale,

Ca în însăși populația să ceară sprijinul statului în acțiunile pe care le vede de bine.

Instrucțiune școlară în direcția pomăritului. O școală specială de pomărit în Hălmeag

Depe la anii 1860 încep a se deschide școli (confesionale românești) în acest ținut. În Hălmeag există până la preluarea imperiului o școală centrală românească, pe lângă care s'a adăus cea a statului, ungurească.

Statul român a completat dublând numărul lor, așa că de prezent avem cele 33 comune și sate nu mai puțin decât 30 de clădiri cu 41 învățători. Bădri de toată frumusețea, uneori adevărate ville cochete, s'au înălțat în anii urmă din belșug. Nu mai lipsesc nici puterile didactice. În ce privește forma externă a școlilor, totul este pregătit și se mai așteaptă numai o reorganizare a spiritului ei prin apropierea de nevoile regiunii, căci până în prezent și învățământul primar rural plutește în sferele școlasticismului sec, departe de nevoile satelor.

În ținutul, unde un principal izvor de trai este pomăritul, școala rurală se ocupă de viața pomului. Nici măcar una din cele 30 școli nu are încă aranjată grădina școlară prescrisă de lege, în care trebuie să se demonstreze în mod practic pomăritul, la încolțirea seminței până la conservarea actelor.

Culegerea seminței, semănatul, creșterea puișilor, cum portoloiul va fi mai rezistent, nobilitarea, încercarea soiurilor alese, formarea pometurilor grijii pomilor maturi, boalele lor, culesul fructelor, sortarea, procedurile de conservare, importanța lor alimentară, ambalajul, toate acestea probleme trebuie tratate pe cale experimentală în grădina, laboratorul și muzeul școlar.

Este și ridicol ca în mediul rural al unui ținut munteș sărac, să vorbești mai despre planete, adâncul mărilor, vegetația și animalele întregului glob mântesc, fizică, chimie, și să treci cu vederea chestiunile vitale cele mai apropiate ale bietului om veșnic în luptă pentru potolirea foamei.

Am aflat că pentru celelalte regiuni ale Munților Apuseni, statul a hotărât să înființeze școli de meserii în Vascău, Bratca și Beluș din jud. Bihor; în Gilău din jud. Cluj; în Câmpeni, Turda și Abrud din jud. Alba; iar la Baia de Criș din jud. Hunedoara funcționează de câțiva ani o atare școală, mai pentru ținutul Hălmeagului, nu s'a făcut încă nimic.

Cerem, ca în locul școlii primare centrale de odinioară să se deschidă în Hălmeag o Școală Centrală de pomicultură.

Pe baza experimentărilor făcute în această școală de specialitate, și de aici trebuie să pornească indemnul și instrucțiunile necesare pentru organizarea învățământului primar din această regiune, în direcția pomăritului.

Unirea într-o Asociație profesională a pomicultorilor

Statul nu poate veni în ajutorul indivizilor, va trebui să sprijinească însă inițiativa particulară reprezentată prin asocierea interesatilor în comun.

O calomnie nedreaptă.

Păstrând duplicitatea care-i caracterizează, național-țărăniștii, prin „Patria” au atacat, cu știința d-lui Iuliu Maniu și în timpul cât acesta se găsea la Cluj, pe d. prof. N. Iorga.

L'au atacat violent pentru calificarea pe care acesta o dădea întrunirii publice fixată la Alba-Iulia.

Dar spre a arăta corectitudinea diferitelor ziare în ce privește informarea cititorilor vom stăruia asupra declarațiilor făcute de d. prof. Iorga în culoarele Camerei în prezența tuturor reprezentanților ziarelor și a unui grup de parlamentari.

În aceste declarațiuni, d-sa a atacat violent formula național-țărăniștilor: Alba-Iulia.

Iată, în rezumat, declarațiile d-lui prof. N. Iorga:

„Alba-Iulia nu este numai o greșală, este o crimă.

„Ar fi trebuit să se facă un pact între toate partidele, ca timp de 20 ani, nimeni să nu întreprindă acțiuni politice, lupte politice, cari înveninează atmosfera în țară și primejdiesc interesele ei în străinătate, în provinciile unite.

„Nu poate fi îngăduit azi ca în Ardeal, să se facă din țărânul român minge politică, spre satisfacția unguirilor și a sașilor.

„Pentru mine, nici nu pot concepe nebunia cu Alba-Iulia” — a încheiat d. prof. N. Iorga declarația sa categorică.

În fața acestei declarații nu regretă „Dreptatea” admonestarea „Patriei”?

Dar cu „corectitudinea” ziarelor în a ignora asemenea declarațiuni cum rămâne?

Se atrage atențiunea tuturor patronilor de ospătării cât și comercianților din Județ că cea mai renumită firmă *Reusz Sándor din Arad*, înainte de Sf. Paști furnizează bere și băuturi necesare tuturor doritorilor.

Cei ce doresc să-și procure acestea de sărbători sunt rugați a se adresa la această firmă. Pe lângă că vor primi cea mai fină calitate, transportul se va face cu automobilul de povară propriu al firmei.

Nr. 302

Mumfărită publică.

Comitetul școlar din comuna Brusturi și pe această cale aduce mulțumirile sale cele mai călduroase D-lui Prefect I. Georgescu, care nu a uitat a-și aduce aminte și de școlarii săraci și lipsiți de mijloace, de a-le cumpăra cărți din care să se poată lumina și încălzi de bunătățile cele mai prețioase adevărate de învățătură și cultură fără de care nu poate exista nici un cetățean în timpul de față.

Bunul nostru Prefect I. Georgescu a bine voit a dăru pentru școala noastră din Brusturi cărți în valoare de 1650 Lei, pentru care binefacere îi urăm ca bunul Dumnezeu să-l trăiască mulți ani fericiți între noi.

Nicodin Toma Traian Nicodin
președinte. inv. dir.

Serbarea pomilor.

Joi, 5 Martie 1928, s'a aranjat ca în toți anii serbarea pomilor. Luându-se măsurile necesare pentru concentrarea școalelor, piața Catedralei, în auzul mulțimei adunate a vorbit Dl. prof. dela școala normală T. Mager. Dsa ca unul care iubește atât de mult natura cu toate aspectele ei, a scos în relief importanța zilei, indemnând tinerimea la muncă de ocrotire a pomilor și sădire a arborilor atât de necesari în traiul individual cât și existența națională. După vorbirea atât de pătrunzătoare a celui ce s'a făcut din adorarea pomilor un cult, iar din ocrotirea lor o religie, școalele frumos înșirate au parcurs străzile. Ioan Calvin și Calea Dorobanților pentru a ajunge în pădurea Ciala, unde tărâncăpele au scormonit țărâna pentru a se așeza în rodnicul pământ al Patriei un arbore care să umbrească pe călătorul ostenit, dar să și servească de podobă a ținutului, Țării. Sunt semne bune aceste sărbători. Întreb însă pe neobositul prof. Mager: oare nu s'ar putea să se împământească și la noi obiceiul de a se planta în amintirea fiecărui erou căzut câte un pom sau arbore care să amintească drumeților pe cei secerăți de glonțul dușmanilor? Ar fi o amintire dragă și un prinos celor trecuți în împărăția morții. Acest început, suntem siguri că-l va face Dl. Mager să propage această idee, și-l vom urma.

Nici nu este conștient ca statul să ofere ajutor sub nici o formă până când acesta nu va mai întâi înțeles de populație și solicitat, altcum vom speria și mai departe, că se vor trimite tauri de soi și nu vor fi primiți, li se vor distribui pomișorii și nu-i vor sădi, li se vor cumpăra cuptoare sistematice pentru conservarea fructelor, și nu le vor folosi.

Trebuie mai întâi pregătit bine terenul prin propagandă și aceasta cred că se va face mai cu efect prin asocierea interesatilor în Reuniuni de pomărit. Cum și aceasta este foarte greu de realizat, din lipsa de pricepere și încredere, ar trebui să se înființeze mai întâi în Hălmeag o *Reuniune centrală a pomicultorilor din Ținutul Hălmeagului* cu câte doi trei reprezentanți din fiecare comună.

În întrunirile Reuniunii, din constăturile acestora, se va putea avea totdeauna o privire clară a situației și se vor putea alege măsurile cele mai nimerite ce sunt a se lua.

Reuniunea va solicita înființarea:

1. Unei școli speciale de pomărit.
2. O pepinieră centrală, în care se va crește materialul de pomișorii.
3. O bancă populară, care să ofere credite convenabile îndeosebi toamna când se adună prunele pentru fierul rachiului și fabricarea majunului, mai apoi adunarea nucilor pentru export, precum și a celorlalte fructe.
4. O cooperativă de consum și desfacere. Aceasta se va îngriji de furnizarea cuptoarelor de uscat, a cazanelor pentru destilarea țuicii și pregătirea majunului de o calitate mai superioară. Se va îngriji asemenea de valorizarea acestor articole.

Chiar când nu se va putea realiza la început o cooperativă viabilă, biroul Reuniunii va ține evidență despre cantitățile și soiurile de fructe și va căuta legături cu negustorii din țară și străinătate, și se va interesa de prețul articolelor, ferind prin aceasta pe producătorii de încercările de speculă ale intermediarilor. Tot biroul va căuta modalitățile de transport pe calea ferată, precum și cele ale exportului, scutind pe mici negustori de atâtea neplăceri ce întâmpină în prezent.

Prin intermediul Reuniunii, va putea lua contact cu satele și Camera Agricolă.

INFORMAȚIUNI.

Cu prilejul sfintelor sărbători ale Paștilor, Dl. I. Georgescu prefectul județului Arad, urează întregii populații din județul său „Săbători fericite“.

Dl. prefect I. Georgescu s'a întors din București, Miercuri în 11 Aprilie, reluându-și activitatea.

În urma procesului avut la contenciosul administrativ, ministerul de Interne renunțând la recursul dela Casație, a rămas admisă lista No. 1 în frunte cu D. Dr. Mihail Mărcuș. În consecință Ministerul a dat ordin pentru anularea alegerii ce a fost hotărâtă la 20 Aprilie fixând de asemenea data de 30 Aprilie pentru convocarea și constituirea Consiliului.

Aflăm și noi că Consiliul Comunal al municipiului Arad ar fi dizolvat. E și timpul...

Dl. prefect I. Georgescu obținând un număr de grajduri și alte construcții cari se dărâmă depe domeniul expropriat al arhiducelui Iosif, va începe cu materialul rezultat din dărâmarea acestora, nouile construcții de școli și case culturale în județ.

Joi, 19 Aprilie a. c., se va face improprietărea în comuna Macea la care vor asista, pe lângă parlamentarii județului și d. ministru Cipăianu împreună cu d. Nasta, directorul general al improprietării.

De asemenea se vor începe lucrurile pentru exproprierea de păduri în comunele Iosași, Iosășel și Feniș, din pădurile contelei Zelinsky.

Pentru ca terminarea lucrărilor de improprietărie să se poată înfăptui până la toamnă, prin intervenția dlui prefect I. Georgescu s'a procedat la mărirea personalului cadastral și a celui de execuție, astfel că cele promise de dl. prefect diferitelor comune se vor realiza fără întârziere.

Tuturor colaboratorilor, corespondenților și cititorilor ziarului nostru, le dorim sărbătorii fericite.

In sărbători se va face instalarea noului consiliu comunal din Păuliș în frunte cu primarul Rudău Ioan.

A ocazia Generală I. O. V. face cunoscut invalizilor, văduvelor și orfanilor de război, că sunt scutiți de impozitul personal și global în ce privește peșia, cum și de prestație, iar dacă totuși comisiunile de impunere au abuzat, trecându-l pe anul în curs în rolurile de impuneri, vor face apeluri la Ad-țiile Financiare, reclamând cazul și Asociației.

Ministerul de agricultură a aprobat ca târgurile de vite din comuna Cermiu să se țină în fiecare Sâmbătă și Duminică în loc de Joi și Vineri ca până acum.

Parlamentul a votat pensuni lunare văduvei lui Aurel Popovici și mamei lui Aurel Vlaicu. Două măsuri înțelepte cari arată că știm să ne învrednicim de memoria celor cari au luptat pentru idealuri mărețe.

Fostul prefect de poliție Nadossy, condamnat pentru că a falsificat franci francezi, a fost amnistiat.

Iată cum știu ungurii să se poarte... Și datorită acestei purtări se mai bucură și-acum de-o mai vie atențiune decât noi. Să fie oare tupeul un atribut util unui popor?

Să știm și noi.

Aflăm, cu plăcere, că dl Ioan Cighi, inspector c. f. r., care în anul 1920 și-a terminat cu succes ultimul examen fundamental la facultatea de Drept din Cluj și în anul 1926 și-a trecut complet rigurozele din drepturile pozitive; în luna curentă a acestui an și-a trecut cu succes, complet rigurozele dreptului mixt. De notat, că, dl I. Cighi este un funcționar distins de carieră, care totuși la etatea de peste 50 ani, găsește că este necesar completarea cunoștințelor de specialitate cu cele ale unei cariere libere. Satisfăcuți deplin de frumoasele intenții ale acestui corect funcționar, nu putem decât să-i transmitem toate felicitările noastre.

Ordinea Serviciului Divin

pentru săptămâna mare a sf. Patimi și pentru sărbătorile Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, — în anul 1928 la Biserica ortodoxă română din Arad:

Joi	la orele 8 dimineața: Mărturisiri
"	" 9. 30 dim. Liturghie, Cuminecări
"	" 7 seara Priveghenie (Denie)
Vineri	" 10 a. m. Ceasurile împărătești
"	" 3 p. m. Vecernie cu predică
"	" 9 seara Slujba punerii în mormânt cu procesiune
Sâmbătă	" 9 dim. Mărturisiri și Cuminecări
"	" 10. 30 a. m. Sf. Liturghie
Duminică	" 4 dim. Slujba Sfintei Învieri (cu procesiune)
"	" 9 Liturghie cu predică
"	" 3 p. m. Vecernie
Luni	" 6. 30 dim. Utrenie
"	" 9. 30 Sf. Liturghie cu predică
"	" 3 p. m. Vecernie.

Tipografia Diecezană, Arad.

Redactor girant: ST. DRAGA.

Sfârșitul unei rodnice activități

— S'a încheiat o sesiune parlamentară —

Cu prilejul încheierii primei sesiuni parlamentare din actuala legislatură, s'a pus în evidență cât de utilă și cât de importantă este această operă legislativă pentru unificarea și consolidarea României Mari.

Primele legi studiate, dezbătute și votate au fost cele cu caracter financiar. Legea bugetară, aceea care fixează veniturile și cheltuielile Statului, a fost alcătuită în acel spirit cumpănit și prevăzător, care a dat țării o serie neîntreruptă de bugete cu excedente, — lucru care a contribuit în cea mai largă măsură la restabilirea creditului așa de zdruncinat al României, în anii de după război.

Un sentiment de echitate și o făgăduială făcută încă de pe vremea când partidul liberal se afla în opozițiune a făcut pe d. ministru de finanțe Vintilă Brătianu să vie cu legea prin care se abrogă dispozițiile ce se votaseră sub guvernul generalului Averescu, de a se întrei în mod automat impozitul pe proprietățile agricole și pe clădiri.

În sfârșit legea de organizare a ministerului de finanțe, cerută de nevoile României-Mari și de o mai bună administrare a finanțelor publice, a fost începutul operii de organizare a departamentelor; — în sesiunea a doua se va continua această operă necesară și la celelalte departamente.

Nu mai patima politică și adversitatea unor politicieni pe cari setea de putere îi împiedică de a judeca obiectiv, poate să conteste importanța legiuirilor celorlalte cari s'au votat în sesiunea ce s'a încheiat.

Să le mai numărăm?... Pe tărâmul economic, legea clasificării și garanțării cerealelor pune pe de o parte comerțul nostru de cereale pe picior de egalitate cu celelalte state cari au introdus de mult principiul clasării produselor agricole după anumite tipuri sau standarde.

Legea pășunelor va îmbunătăți condițiile creșterii vitelor. Împreună cu celelalte măsuri legislative ce se vor lua, aceste legi vor spori producțiunea, și cantitativă și calitativă, a agriculturii noastre.

Două reforme importante din punct de vedere cultural și moral sunt, desigur, legea organizării învățământului secundar și noul regim al cultelor, asupra cărora nu mai insistăm, căci opinia publică este lămurită în urma largilor dezbateri cari au avut loc în ambele Corpuri Legiuitoare.

Cine poate să tăgăduiască importanța noului cod al cooperăției, legiuire menită să dea un nou avânt mișcării noastre cooperative, al cărei rol în propășirea economică a țării a crescut odată cu improprietărea.

Tot o legiuire însemnată este și codul muncii, menit să aducă reale îmbunătățiri în relațiunile dintre capital și muncă, cu armonizarea tuturor intereselor în joc.

Nu mai reamintim seria de legiuri de unificare, cu caracter juridic și pregătirea codurilor penale și civile cari vor pune capăt stărei de azi, când în țările alipite cetățenii români se judecă după legiuri strelne.

Și când aceasta este opera rodnică și utilă pentru interesele generale ale țării întregite, cum se poate numi acțiunea opoziției național-tărăniste, care nu numai că s'a desinteresat complet de problemele la ordinea zilei și de soluțiunile cele mai potrivite, nu numai că n'a colaborat nici

măcar prin o critică obiectivă a autor legiuitor, — dar a făcut tot sibilul pentru ca, prin crearea atmosferei de turburare, să împiedice guvernul și Parlamentul dela realizarea operii constructive?...

D. președinte al consiliului a ținut o sesiune extraordinară a Parlamentului, care va avea să ia hotărâri în probleme de ordin financiar de însemnătate covârșitoare pentru definitivă consolidare financiară și economică a României-Mari.

În vremea aceasta partidul național-tărănesc anunță și amână neocomfaimoasa adunare dela Alba-Iulia face jocul dușmanilor statului român al celor dela Budapesta și al celor dela Moscova, cu ai căror agenții cheiat pact de alianță.

Comparația dintre cele două activități este edificatoare și opinia publică va judeca și pe una și pe cealaltă.

Rezultatele materiale din „Ziua Aviației“

Suntem până în momentul punerii tipar al ziarului nostru în posesia următoarelor date referitor la rezultatele încasărilor înfăptuite cu ocazia „Ziua aviației“.

În orașul Arad, s'au încasat din vânzarea tablourilor și insinelor sume de lei 49.582.

Din obolul societăților filantropice și de binefacere s'a realizat suma de lei 130.000.

N'avem însă rezultatele precise ale reprezentațiilor date în folosul aviației de către cinematografele locale au dat în ziua floriliilor câte 2 reprezentații în acest scop.

De asemenea nu s'au parvenit la rezultatele din comunele județului, decât din următoarele:

În comuna Dorobanți s'a realizat prin vânzarea insinelor și a tablourilor suma de lei 5945.

Comuna Socodor a reușit să ginstreze în același scop suma de lei 3375.

Tot în această comună s'a ținut „ziua aviației“ o serbare cu cântări și declamări. Părintele Aurel Popovici, unu cu notarul comunei I. Petrescu, ținut să înfățișeze poporenților înțelegerea și însemnătatea aviației naționale: Serbarea, dat fiind scopul ei, vedește că frunșii comunei Socodor și-au făcut conștient datoria față de țară să trezească în sufletul copiilor sentimente de dragoste și încredere în arma de care se va lega în siguranță conviețuirea noastră pe pământ românesc, și de aceea le adăugăm laudele noastre adăugând că am răscălit să putem relata asemenea frumoase despre fiecare comună din județul nostru.

În ce privește celelalte rezultate D-l prefect I. Georgescu asigură ca luând toate dispozițiunile, în numărul viitor al ziarului putea da rezultatul detaliat al tuturor încasărilor înfăptuite cu ocazia „zilei aviației“.

Mare concurs de scrimă va da D-l ofițeri din Garnizoana Arad

Sub patronajul Dlui Gen. Iancu

În ziua de Duminică 22 Aprilie la orele 10 dimineața, în sala de la palatul Prefecturii va avea loc mare concurs de scrimă cu sabie între D-l Ofițeri din garnizoana Arad. Învingătorii vor lua parte la concurs al Academiei de scrimă în urma d. m. la orele 4. cu participarea celor mai buni scrimeri din județul Arad.

Cenz. Prefectura județului, Arad.